

■ Тут живе любов

**«А ЧОЛОВІК НАС ОБОХ
ІЗ САШУНЕЮ
НА РУКАХ НОСИТЬ...»**

Тетяна й Олександр Дмитруки (на фото) із села Шменьки Ратнівського району впродовж 13 років разом долають найважчі випробування долі. Дівчині, яка самостійно не могла й кроку ступити, росла без тепла й любові, Бог послав і подружнє, і материнське щастя. У їхній затишній оселі чеберяє маленький синочок, глава сім'ї порядкує за двох — за себе і за тендітну слабосилу дружину, яка мужньо бореться з хворобами.

Цю зворушливу історію, а також інші вражаючі матеріали читайте в нашому сьогоднішньому додатку «Цікава газета на вихідні»

на с. 5-12 »

ГУРТІВНА АГРОТЕХНІКИ

МИНІ-ТРАКТОРИ
«Сінтай», «Джинма»,
«Фотон», «Донгфенг», ДТЗ
(імпортництва Японії, Китаю, Кореї)

ЕЛЕКТРО-, МОТОТЕХНІКА

МОТОБЛОКИ «Зірка»
«Зубр», «Білорусь», «Моторсіч»

12-80 к.с.

Гарантія запасних частин, касісне обладнання, доставка.

Доступні ціни Великі вибір

КРЕДИТ БЕЗ ДОВІДКИ ПРО ДОХОДИ НА 2 РОКИ з можливістю відкликодування відсотків

М. Луцьк, вул. Мамсурова, 21
(р-н цукрового заводу), маршрути №4 та №5
Tel.: (0332) 769-732, (099) 252-10-66

www.agrotehnika.info

РЕКЛАМА

- Повнорационні збалансовані комбікорми для сільськогосподарських тварин та птиці
- Престартерні комбікорми для молодняка
- Білково-мінерально-вітамінні добавки
- Вітамінно-мінеральні добавки та премікси

БАЛАНС ОПТИМА

Feedline

Склад: Волинська обл., м. Ківерці, вул. Філатова, 1

Телефони представника у Вашому регіоні:

095 917 94 44
067 500 83 11

САНІСТЬ ДОСВІДУ, ЗНАНЬ
ТА НОВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ

ТОВ «ТАНДЕМ-2002»
36009, м. Полтава, вул. Кондратенка, 6А
+38(0532) 606-771; 610-026
officetandem@edinstvo.pl.ua;
www.tandem-2002.com.ua

■ Отакі реалії

«Бурштиновий прокурор» вішатися не збирається»

Звинувачений в організації «янтарного угруповання» Андрій Боровик (на фото) нині читає студентам лекції про те, як... боротися з корупціонерами

c.4 »

**ДЯКУЮ ЗА ТЕ,
ЩО ВМІЄТЕ РОЗДІЛИТИ
ЛЮДСЬКИЙ БІЛЬ**

Шановні працівники соціальної сфери, прийміть найщиріші вітання з нагоди професійного свята!

У першу неділю листопада ті, хто обрав працю, сповнену людяності, щирості та добра, відзначають День працівника соціальної сфери!

Ви завжди стоїте на сторожі наших інтересів, ви відкриті до людських проблем, готові порадою та доброю справою допомагати кожному, хто цього потребує. Ваша праця — це прояв гуманізму, співпереживання. Вона досить нелегка, однак украй важлива. Виконуючи свої повсякденні обов'язки, ви відкриваєте серця людям і ділитеся з кожним своїм оптимізмом!

Сьогодні щиро дякую кожному працівникові соціальної сфери і бажаю високого професіоналізму, наснаги, особистого щастя! Нехай збуваються найсміливіші плани, а улюблена робота приносить задоволення, шану та вдячність. Нехай у ваших серцях назавжди поселяться мир і радість, а у домівках лунає сміх, панують злагода і любов!

Сердечні вітання хочеться висловити свою рідному колективу Волинського обласного центру зайнятості. Вірю в наш успіх та плідну роботу задля покращення добробуту волинян!

Із повагою
директор
Волинського
обласного центру
зайнятості
Роман РОМАНЮК.

РЕКЛАМА

Якісні zws.navolyni.com

ВІКНА ВОРОТА

При замовленні вікон від 10 одиниць
доставка безкоштовна
+ діє державна програма
на Енергозбереження
до -35%

Ролети
Маркізи
Автоматика

Центр якісних технологій

ДВЕРІ

Захід Вікна Сервіс

м. Луцьк, просл. Соборності, 26, тел.: 28-55-93, (095) 630-03-35, (068) 998-81-40
м. Луцьк, вул. Теремівська, 57, т./ф.: 71-70-54, (067) 334-76-67, (099) 233-10-66

Погляд

Ірина ПІЛЮК,
інженер прес-центру
ПрАТ «Волиньоблененерго»

ВІСІМ НА ОДНОГО

Востаннє про хліб я писала ще у школі. Виходило трохи щемливе, трохи надумане, іноді — переливання з пустого в порожнє. Бо ж твір вимагали на скількись там сторінок. Уесь клас робив це майже по стандарту: що всьому голова, що починається із зернинки, що у ньому — стільки праці

Ми мали високі оцінки, бо ж як про хороше можна було написати погано? Але тепер я напевне знаю, кому варто поставити тверду дванадцятку за висвітлення теми хліба. Рівненська журналістка Ірина Білецька буквально ошептила супільство інформацією про те, чого найбільше не вистачає пацієнтам психіатричних лікарень: «Перше, що вони питаютя на обході, — чи є хліб? Вони голодні, вони не можуть заснути, бо хочуть їсти. Так живуть більшість психіатричних лікарень в Україні. Керуються наказом Міністерства охорони здоров'я часів Раїси Богатирьової, коли вирішили оптимізувати харчування, збалансувати його. Норми хліба урізали більш як удвічі. Його мали б замінити м'ясом, молоком, кефіром, гречкою. Але на це немає грошей. Тому просто урізали видачу хліба».

За інформацією журналістки, зараз на харчування одного пацієнта витрачають вісім гривень на день. Навіть за разовий обід дитині у школі я плачу тринадцять. За один раз. А це — вісім! І то на цілий день! Та ще ж варто додати, що до хворих у такі заклади не приходять щодня родичі і не приносять пакунки з їжею. Багато з них лікуються тут місяцями.

Ірина Білецька навіть поцікавилась меню: «Вісім гривень — це вівсяний суп на сіданок, кукурудзяний суп і варево з макаронів на обід, картопля на вечір. Це яйце раз на тиждень і масло лише атовцям. Медики змущені ділити душевнохворих на гіпотрофіків, нормотрофіків і гіпертрофіків. І вони ніколи не зможуть пояснити божевільним, що комусь із них можна більше хліба, а комусь — менше. Тому часто купують буханці дорогу на роботу і носять його по палатах».

Анітрахи не сумніваюся у цій інформації, бо насправді подібної можна набирати на сотні сторінок. Не знаю, яким наказом керуються в обласній інфекційній лікарні, але у дитячому відділенні і досі харчування передбачене тільки тим батькам, у яких дитині немає року. Всім іншим — нічого. Лікарня обласна, не міська, і маленькі пацієнти тут часті «гості». Тому луцькі мами, яким хтось із рідних принесе обід, діляться їжею з подругами по нещастству з Рожища, Горохова... Найсміливіші залишають своїх чад на турботливих сусідів і біжать купити щось у супермаркеті через дорогу. І вже зовсім кумедно, коли отої «критичний» для твоєї тарілки перший день народження дитини настає саме під час перебування у лікарні. Ще вчора була вечір, а сьогодні — вибачайте: ви мама чи тато дорослої річної (!) дитини. Для вас супу нема.

Я уважно слухаю всі ці повідомлення про медичну реформу, яка нарешті стартувала. Хочу широ вірити, що пункт про нові нормативи і підходи в харчуванні хворих все-таки десь є серед численних новацій. Бо якщо ж тут все залишиться без змін, то гріш ціна такій реформі. Вона виявиться такою ж пафосною і порожньою, як мій шкільний твір про хліб. ■

РЕКЛАМА

**СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
оголошує конкурс на заміщення вакансій:**
— завідувача кафедри практики англійської мови, доктора філологічних наук або кандидата філологічних наук, професора або доцента.
Термін конкурсу — два місяці, подання документів — один місяць від дня опублікування оголошення.
М. Луцьк, просп. Волі, 13, каб. 123 (відділ кадрів).
Тел. (0332) 244169.
(Примітка: університет житлом не забезпечує).

ТЗОВ Компанія «Агропанхім» реалізує:

мінеральні добрива та ЗЗР

- **КАС**
- **карбамід**
- **селітра**
- **протруйники**
- **мікродобрива**
- **десиканти**
- **АМ вода**
- **НАФ**
- **діамофоска**
- **регулятори росту рослин**

с. Рованці, вул. Промислова, 15.
Тел.: (0332) 76-75-03 (02), 0504381969,
0504384323.
e-mail:panhim_agro@ukr.net

Доброго дня вам, люди!

ФОТО МИКОЛА ВАРЕНІК

Сонце сьогодні зійшло о 7.16, зайде о 16.49. День триває 9 годин 33 хвилини. Місяць у Тельці. 16/17 дні Місяця. Повний Місяць сьогодні (7.23).

ІМЕНИНИКИ:

- 4 — Ганна, Єлизавета, Костянтин, Богдан, Олександр, Денис, Іван.
5 — Гнат, Яків, Максим, Єлісей.
6 — Вікторія, Панас, Степанида.

МУДРІСТЬ: до ненависті

— один крок
«Ревнувати — означає любити так, ніби ти ненавидиш».

Едуард ЕРРІО,
французький політик
і письменник (1872—1957).

ЗАСТЕРІГАЄМО: буремний листопад

Перша половина останнього місяця осені обіцяє бути дуже щедрою на магнітні бурі. Одні ми вже пережили у четвер, надалі їх слід очікувати в такі дні й години:
4 листопада (10.00—13.00),
7 (07.00—11.00), **8** (18.00—21.00),
9 (14.00—19.00), **11** (17.00—22.00),
12 (11.00—14.00). Подбайте про своє здоров'я, не перевтомлюйтесь.

ПОГОДА: ще одне «бабине літечко», але коротке...

За прогнозом чергового синоптика обласного гідрометеоцентру Лесі Пасічник, **сьогодні — хмарно з проясненнями, без істотних опадів.** Вітер південно-західний, 5—10 метрів за секунду. Температура повітря по області — 6—11, у Луцьку — 8—9 градусів тепла. **5-го — мінлива хмарність, без опадів.**

Вітер південно-східний, 7—12 метрів за секунду. Температура повітря по області вночі — від нуля до плюс 5, вдень — 8—13 градусів. **6-го — мінлива хмарність, без опадів.** Вітер південно-східний, 7—12 метрів за секунду. Температура повітря по області вночі — від нуля до плюс 5, вдень — 8—13 градусів тепла.

За багаторічними спостереженнями, найтепліше 4 листопада було у 1999 році — плюс 17, найхолодніше — 1979-го — мінус 16 градусів.

Ведуча рубрики
Валентина ШТИНЬКО.

Тел. 72-38-94

Цей День в історії

4
листопада

У Колківській республіці було видано «Буквар»

4 листопада 1943 року гітлерівці атакували і знищили повстанців

Навесні 1943-го у поліських районах Волині владу піеребрала УПА. Уже пізніше це утворення назвали Колківською республікою.

Вона не була унікальною: під час війни існувало ще кілька інших. Але Колківська була, напевно, найбільшою й проіснувала найдовше. До її складу входили села колишніх Маневицького, Цуманського, Рожищенського, Ківерцівського районів Волині та Степанського району Рівненщини — усього понад 2 тисячі квадратних кілометрів (для порівняння сучасний Маневицький район займає 2,2 тисячі кв. км).

У Колках містився штаб групи УПА «Турів», командиром якої був «Олег» (Микола Ковтунюк), а згодом — «Рудий» (Юрій Стельмащук). Діяли надрайонна служба

Колківська республіка була найбільшою і проіснувала найдовше.

безпеки та революційний суд, школи артилеристів, мінерів, кіннотників, курси медсестер і зализвничників. Почали облаштовувати шпиталі, школи, клуби, відновили роботу електростанцій, працювали хлібопекарня, молокозавод, млини, майстерні з пошиття одягу, взуття, ідалні. Окрім того, в селі Старосілля діяв видавничий осередок. У світ виходили брошюри, відозві.

15 вересня у школах Колківської республіки розпочався новий навчальний рік. Розвитком освіти відала шкільний інспектор (підзвітна політичний референтур) Галина Рейкіна. Напередодні провели учительську конференцію. Було навіть видано «Буквар» (інші дослідники вважають, що це був

посібник «Українознавство»).

Німці робили кілька спроб відновити контроль на територіях, які входили до складу Колківської республіки. Проте повстанцям вдавалося відбитися. З листопада окупанти вдарили більшими силами. До атак залучили артилерію, танки та авіацію. Спочатку головні сили українців відступили в село Комарове, а відтак розсіялися по навколоїших лісах. 4 листопада Колківська республіка перестала існувати.

Після захоплення краю червоними репресії продовжилися. Влітку 1944 року відбувся показовий процес над понад сотнею повстанців, які захищали Колківську республіку. Одних засудили до страти, інших відправили в ГУЛАГ. ■

■ Ніхто й не сумнівався...

«Ну, за чергову перемогу!»

Фрау Меркель править світом!

Канцлер Німеччини очолила рейтинг 100 найвпливовіших жінок планети, який склав авторитетний журнал «Форбс». Українок у списку немає

Василь БІР

Журналісти назвали Ангелу Меркель «фактичним лідером Європейської коаліції». Залізна німецька леді восьме поспіль посіла першу сходинку списку «Форбс». А усього вона 12 разів була визнана найвпливовішою!

Друге місце посідає новачок рейтингу прем'єр-міністр Великобританії Тереза Мей. Якщо Меркель є впливовою через те, що цементує Євросоюз, то Мей – що вміло його розвалює. Експерти вважають, що британка примудряється виводити країну з Євросоюзу без особливих потрясінь для своїх співвітчизників.

Замикає трійку лідерів дружи-

леді всьоме поспіль посіла першу сходинку списку «Форбс».

на мільярдера Білла Гейтса Мелінда Гейтс, яка разом із чоловіком уже витратила на благодійність 40 мільярдів доларів, що, до речі, більше, ніж річний бюджет України! Мелінда роздає гроші нужденним у понад 100 країнах світу.

Також до першої п'ятірки увійшли операційний директор Facebook Шеріл Санберг і гендиректор компанії General Motors Мері Барра.

До сотні впливових жінок потрапили також донька президента США Іванка Трамп (19 місце). Вона є радником батька та часто грає роль «першої леді», оскільки дружина Трампа Меланія не дуже полюбляє публічність. 26-ту сходинку посіла королева Єлизавета II. Видання вказує, що вона править найдовше серед британських монархів за останні 1200 років. Також у свої 90 є найстаршою із нині живих монархів.

На 68-му місці рейтингу опинилася президент Литви Даля Грибаускайте — перша жінка-президент своєї країни і перший президент, якого обрали на другий термін. Видання відзначило її жорстку критику Путіна та прагнення до співпраці з НАТО. А «Волинь-нова» нагадує про ширу відданість Далі Грибаускайті дружбі з Україною. ■

■ Стрічка новин

Грабіжники в масках атачували будинок зірки київського «Динамо»

В Обухівському районі Київської області ввечері 2 листопада у дім півзахисника Олега Гусєва проникли троє злочинців. Чоловіки ховали обличчя під масками-балаклавами

утболіст купив будинок у 2013 році. У ньому він проживає з дружиною Мариною і маленькою доночкою. За інформацією джерел сайту «Обозреватель», грабіжники отрапили на територію садиби через паркан. Злочинці змогли відкрити сейф — їхньою здебільшем стали ювелірні прикраси, годинник і близько 10 тисяч доларів. Також бандити забрали бойову нагородну зброю Олега Гусєва — пістолет «Форт-17». Нагадаємо, у березні 2016 року Президент України Петро Порошенко нагородив головного тренера збірної Михайла Фоменка і дев'ятьох футболістів іменною вогнепальною зброєю. За попередньою інформацією, сигналізація в будинку не спрацювала. Сам Олег Гусев під час пограбування був на військовому поєдинку Ліги Європи проти «Янг Бойз» (1:0). ■

Залицяльник переїхав дівчину, бо не хотіла з ним зустрічатись

Трагедія сталася у Саврані на Одещині

26 -річний Іван зустрічався з 15-річною Кариною кілька тижнів. 1 листопада дівчина сказала, що більше не хоче бачитися з хлопцем. Вони сиділи в місцевому барі «Акваріум». Близько третьої години ночі Карина і ще 5 її знайомих вийшли з бару і підірвались додому. Назустріч їм виїхав на авто Іван і протаранив компанію. Карина померла на місці. Ще 3 людини отримали травми. Батьки досі не можуть повірити, що їхньої дочки не стало. Дівчину поховають 4 листопада у весільній сукні. ■

■ Актуально

«Батькам уже час зрозуміти: диплом про вищу освіту не гарантує роботи»

Згідно зі статистикою студентів в Україні щороку більшає. З одного боку це тішить. А з іншого... Ринок праці не встигає за таким величезним припливом молодих спеціалістів. Як допомогти їм адаптуватися на ньому, знайти своє місце під сонцем? Відповідь на це питання шукали представники обласного центру зайнятості, навчальних закладів краю та роботодавців під час прес-конференції

Евгенія СОМОВА

За словами директора обласної служби зайнятості Романа Романюка, із січня по вересень на обліку в центрі перебувало 9 975 безробітних віком до 30 років. Найбільше серед них — 5 016 було службовців, 3 892 мають робітничі спеціальності й 1 067 — люди без професійної освіти. Найчастіше за допомогою у працевлаштуванні зверталися випускники вищих навчальних закладів — 535 осіб. Тим часом як після закінчення закладів профтехосвіти і школи відповідно 98 і 49.

— Це говорить про те, що на ринку праці є великий попит на робітничі кадри, — зазначив Роман Романюк. — Кожен випускник закладів профтехосвіти має більші шанси знайти роботу, ніж той, хто закінчив виш.

Посадовець стверджує, що на ринку праці Волині немає достатньо кількості вакансій для фахівців із вищою освітою. Йому потрібні робітничі кадри. На жаль, я досі чимало батьків сплять і бачать своїх чад із дипломами вищів, бо, вважають, мати їх престижно і перспектив-

но. Отож, за їхньою порадою діти йдуть здобувати вищу освіту, а потім не можуть знайти, до чого докласти рук. Багато випускників виши в у пошуках першого робочого місця переворітуються на затребувані професії — кухаря, бармена, офіціанта чи робітника технічного спрямування, за які непогано платяте.

Служба зайнятості опікуються працездатною молоддю, допомагає їй визначитися з професією, організовує тренінги і семінари для підвищення самооцінки, опанування ефективними формами і методами пошуку роботи. Це дало змогу працевлаштувати з початку року 2 532 особи до 35 років. Майже 2 000 з них взяли участь у громадських роботах, а 51 безробітний відкірв власну справу. 903 молодих людей вирішили перекваліфікуватися і пройти навчання в навчальних закладах області, центрах професійно-технічної освіти чи стажування на підприємствах, організаціях і установах. Останньому служба зайнятості приділяє особливу увагу. Підвищення кваліфікації через стажування дає змогу освоїти нові навики роботи, набути практичного досвіду й адаптува-

Роман Романюк не прикрашає дійсності, а називає речі своїми іменами.

— На ринку праці є великий попит на робітничі кадри, — зазначив Роман Романюк. — Кожен випускник закладів профтехосвіти має більші шанси знайти роботу, ніж той, хто закінчив виш.

тися претенденту на вакансію в колективі. Молодь проходить його найчастіше за професіями продавець продовольчих товарів, адміністратор, бухгалтер, барист.

Служба зайнятості викорис-

творила базу відеорезюме. Їх там уже понад 440. Роман Романюк переконаний, що нові сучасні технології дають змогу нівелювати час і долати відстань. Використовуючи їх, шукачі роботи можуть презентувати себе, спілкуватися із працедавцями з усієї України, а ті — за одну-две хвилини відчути «свого» фахівця, оцінити його можливості. Добре зарекомендувала себе і практика створення при вищих та професійно-технічних закладах центрів кар'єри. Зараз їх діє 28. Там, де вони є, на 8 відсотків зростає рівень працевлаштування випускників. Фахівці служби зайнятості організовують у них зустрічі з роботодавцями, тренінги, семінари, на яких студенти отримують інформацію щодо можливостей працевлаштування, а також ярмарки кар'єри, економічні екскурсії на підприємства, консультації.

— Важливо, що центр кар'єри зближує нас із роботодавцями, — каже директор Волинського коледжу національного університету харчових технологій Ігор Корчук. — Нас і наших випускників вони знають, приходять, запрошують вихованців на стажування. Це дає змогу готовувати конкурентоздатних фахівців, адаптувати їх до виробництва, а дітей наближує до професії і допомагає закріпитися на роботі.

Він повідомив, що студенти коледжу проходять стажування і зараз у мережі ресторанів «Чевермето». На підтвердження сказаного роботодавець Володимир Якимчук познайомив з одним із них — Владиславом Телегановим, який упродовж чотирьох місяців поєднав навчання з роботою. Ресторатор наголосив, що готовий працювати з молоддю, яка не має досвіду роботи, вчити її. Головне, аби було бажання. ■

Новини / Волинь

ЕПІДЕМІЯ КОРУ ЗАГРОЖУЄ ШКОЛЯРАМ

Небезпеку посилює низький рівень вакцинації проти цієї недуги, зокрема у Любомльському, Маневичському, Ківерцівському, Локачинському, Горохівському та інших районах

Оксана КРАВЧЕНКО

З початку року в Україні зареєстровано більше 1600 випадків кору, з них понад 1100 — серед дітей. Двоє малюків на Одещині померли. За повідомленням обласного лабораторного центру МОЗ, на Волині станом на 30 жовтня 2017 року зареєстровано троє хворих на кір. Двоє з них проти цієї недуги не прищеплені. Третій випадок зафіксовано в учениці 2 класу загальноосвітньої школи №3 міста Луцька. Існує загроза поширення інфекції серед школярів, оскільки половина однокласників хворої та 30 відсотків учнів цього навчального закладу — не щеплені згідно з Національним календарем імуноімунопрофілактики.

Медики застерігають, що у невакцинованих хворих можливі тяжкі ускладнення з ураженням бронхів, легень, головного мозку. Щеплення проти кору проводять дітям у віці 12 місяців, ревакцинацію — у 6 років. ■

СТРАШНА СМЕРТЬ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Позавчора в селищі Іваничі на території цукрового заводу загинув 54-річний робітник

Олег ПЛАЗОВСЬКИЙ

Чоловік працював на підприємстві слюсарем. Ремонтуючи обладнання, він потрапив у скребковий транспортер, і його тіло намотало на конвеєрну стрічку.

Поліція з'ясовує всі обставини трагедії. Відомості слідчі внесли до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 2 ст. 271 (порушення вимог законодавства про охорону праці) Кримінального кодексу України. Санкція статті, зокрема, передбачає покарання у вигляді позбавлення волі строком до семи років.

Того ж дня в Іваничах у дворі житлового будинку знайшли повішеною 43-річну жінку. Правоохоронці з'ясовують причини самогубства. ■

БРАТ — НА БРАТА

Про те, що в будинку на вулиці Сарненській у Костополі відбувається бійка, до поліції о пів на першу ногу повідомив сусід

Валентин СТАВСЬКИЙ

Правоохоронці з'ясували, що в хаті проживали троє рідних братів. Увечері всі повернулися додому напіднітку. Доки один із них відпочивав у себе в кімнаті, між двома іншими (38-річним і 44-річним) виникла сварка. У результаті конфлікту старший почав душити молодшого, після чого той скочив кухонний ніж і вдарив ним кривидника. Потерпілий зумів вити на вулицю і покликати на допомогу. Лікарі «швидкої» доставили чоловіка у Костопільську центральну районну лікарню. Однак, попри вжиті реанімаційні заходи, від отриманих ран у живіт, а відтак — внутрішньої кровотечі, він помер у хірургічному відділенні. ■

ПОПАЛИСЬ НА ПЕРШОМУ «ТРАНШІ» ХАБАРА

Слідчий відділ прокуратури Волинської області здійснює досудове розслідування у кримінальному провадженні про шахрайство та підбурювання до підкупу керівництва Луцького міського відділу поліції, вчинені колишнім правоохоронцем та одним із підприємців

Нatalia MURACHEVICH

Зловмисники за 2 тисячі доларів США взялися нібито «вирішити питання» про закриття кримінального провадження щодо громадянки, яка «погоріла» на крадіжках. 24 жовтня 2017 року їх викрили працівники прокуратури та управління захисту економіки у Волинській області під час одержання частини обумовленої суми — 1 тисячі доларів США.

Обом чоловікам повідомлено про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 27, ч. 2 ст. 15, ч. 3 ст. 369, ч. 2 ст. 190 Кримінального кодексу України. Вирішується питання про обрання ім запобіжного заходу. ■

Більше новин — на сайті VOLYN.COM.UA

■ Отакі реалії

«БОРОВИК ВІШАТИСЯ НЕ ЗБИРАЄТЬСЯ»

Звинувачений в організації «бурштинового угруповання» нині читає студентам лекції про те, як... боротися з корупціонерами

Левко ЗАБРІДНИЙ

Андрій Боровик, колишній заступник прокурора Рівненської області, якого півкрайні знає як «бурштинового прокурора», продовжує судитися за посаду. Позов про поновлення він подав ще вісім місяців тому, перебуваючи у сізо. А минулі п'ятниці вкотре запевняв, що звинувачення, які йому висунули Генпрокуратура, МВС та СБУ, надумані, дорікнув міністру Авакову у брехні та процитував своєго співкамерника: «Боровик вішатися не збирається».

Останню фразу заступник прокурора навів із показів чоловіка, який сидів з ним в одній камері у Києві. Його, звинуваченого у тяжких злочинах, підсадила до Боровика начебто військова прокуратура. «Якщо я буду чинити на нього психологічний чи фізичний тиск, а краще взагалі, щоб він повісився чи порізав собі вени, то прокуратура зробить так, що суд винесе мені вирок про 15 років позбавлення волі, а якщо ні, то залишить довічне... Боровик відповів мені, що ні в чому не винний, вішатися не збирається і буде доводити свою невинуватість», — процитував Боровик судді Рівненського окружного адміністративного суду Наталі Друзенко, аби довести, що його звільнили у липні торік незаконно.

Офіційні причини звільнення — затримання Андрія Боровика та відкрите кримінальне провадження «бурштинової справи», а також його «позаслужкові стосунки» із працівником СБУ Вадимом Федоруком «з метою незаконного збагачення».

Тепер у суді Андрій Боровик, після перебування понад 11 місяців у сізо, доводить, що всі звинувачення проти нього — безпідставні. «Бурштинову справу» передали на розгляд Сихівському районному суду Львова і засідань по суті ще не було. Натомість Боровик уже встиг подати позови на МВС та СБУ.

На суд же у Рівному, де намагається поновитися на посаді, привів трьох свідків — екс-прокурора області Анатолія Ковалчука та двох чоловіків, яких теж звинуватили у причетності до «бурштинової справи»: згаданого вже Вадима Федорука та колишнього керівника сарненської прокуратури Вадима Топольського. Усі, звісно ж, запевняли суд у невинності Боровика.

21 листопада мають розглянути докази та провести дебати, після яких оголосять рішення. Андрій Боровик обіцяє звільнитися з посади заступника прокурора, як тільки його поновлятимуть. Проте від роботи в органах державної служби не відмовлятиметься. І, як зазначив, можливо, навіть повернеться до прокуратури.

Наразі ж Андрій Боровик, якого виводили з обласної прокуратури торік у липні в наручниках і який, за свідченням правоохоронців, мав мішки з бурштином та колекцію дорогих годинників, працює... доцентом кафедри кримінального права і правосуддя Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені Степана Дем'янчука. Читає

Фото з сайту rinnepost.rv.ua

Андрій Боровик (праворуч) під час судового засідання випромінював радість. На фото з Володимиром Гнатущенком — заступником голови Ради адвокатів Рівненської області.

«Аваков — брехун. І прес-секретар Грицака (глави СБУ). Вони просто набрехали. У мене, відповідно до протоколу вилучення, не було злитків золота чи мішків бурштину, як вони казали.»

лекції студентам про те, як... боротися з корупцією.

— Після того, як суд поновить мене на посаді, у перший же день набрання рішенням чинності, напишу заяву на звільнення. Поновлення мені потрібно, аби відправити

нікчемний запис у трудовій книжці, — заявив колишній заступник прокурора Рівненської області Андрій Боровик. — Якщо я «кришував» бурштин, то чому я затримував людей, причетних до незаконного видобутку? Деяким посадовим особам, як у нас буває, потрібен піар. І вони піаряться на не завжди законних своїх вчинках. На сьогодні вже відкрита низка кримінальних проваджень на осіб, які мені оголосували підозру, за фактами незаконного затримання, підкидання коштів і навіть за фактами крадіжки у мене вдома вогнепальної зброя.

Мене зважили дуже погані люди. Але на відміну від нашого Генерального прокурора, який не є юристом, не називаю прізвищ осіб, вину яких не доведено у суді.

Щодо цінностей, які нібито були вилучені у нього при обшуку, пан Боровик наголосив:

— Аваков — брехун. І прес-секретар Грицака (глави СБУ). — Ред.. Вони просто набрехали. У мене, відповідно до протоколу вилучення, не було злитків золота чи мішків бурштину, як вони казали. Резонанс виник лише з їхніх слів і взагалі нічим не підтверджується. Подав позови на МВС та СБУ про захист честі, гідності та ділової репутації. А під час обшуку у мене вилучили обручку, хоча я одружувався у 2006 році, коли навіть не працював у прокуратурі, ланцюжок з хрестиком і гравінами — було 100 тисяч доларів, як написа-

ла СБУ, а 86 тисяч гривень, що підтвердила експертиза. Маю відповідь, що вони не є доказами і не стосуються кримінального провадження, але на запитання, де вони, мені зазначили: «Ми вам повідомити не можемо».

Звертає увагу колишній заступник прокурора Рівненщини і на поширення, що стосуються провадження справи:

— Справу проти мене спершу передали у Печерський районний суд Києва. Ми «відвідали» усіх суддів, оскільки вони брали участь у досудовому розслідуванні. Після чого справу скерували до Оболонського районного суду столиці, який визнав, що це підсудність НАБУ, тож агентство мало розслідувати, а не прокуратура. Суд змінив міру за побіжного заходу мені та іншим незаконно затриманим особам. Тоді з незрозумілих причин військова прокуратура звернулася, щоб передати провадження у Сихівський районний суд Львова, посилаючись на те, що нібито у Львові проживають потерпілі. Верховний суд відмовив. То вони наступного дня звернулися з аналогічним поданням, навіть з аналогічним номером. І на цей раз Верховний суд уже виніс рішення відправити справу до Львова. Тобто є два аналогічні подання і два різні рішення ВСУ.

Перше засідання у Сихівському районному суді вже відбулося, але розгляд перенесли, оскільки не у всіх були адвокати (Вадиму Топольському, до речі, не надали навіть державного адвоката, хоча він просив). За час перерви ми подали запити і з'ясували, що свідки, заради яких справу перенесли з Києва, у Львові ніколи не проживали. Це люди, які наносили тілесні ушкодження працівникам СБУ. ■

ЦІКАВА Газета

на вихідні

Додаток газети «Волинь-нова» №3

● ДОРОГА ДО ХРАМУ

Студенти православної богословської академії завжди трепетно вшановують цю ікону, адже на ній — небесні покровителі їхнього навчального закладу.

Хто вони — волинські святі?

У мерехтінні свічок і тиші храму вони дивляться на нас з ікон — безмовні та незворушні. Ці люди з минулого на церковних образах майже всі на одне обличчя — серйозні, з довгими бородами, в архієрейському одязі або чорних плащах. Здається, що у них спільній із сьогоднішнім днем? Але одного разу ти з важким серцем приходиш до церкви. А згодом ловиш себе на думці, що твоя проблема дивним чином вирішилася. І вже по-іншому розглядаєш ікони з ликами святих, замислючись над питанням: неваже це дійсно їхня допомога?

Наталка ЧОВНИК

Нешодавно православна церква відзначала осібливий день — Собор усіх святих Волинської землі. Наши читачі знають про нього за іконою, на якій — великий гурт людей із німбами над головами. Є тут історичні особи — князь Володимир Великий, княгиня Ольга, просвітителі Кирило і Мефодій, Нестор-літописець, луцький князь Микола Святоша, мученик Данило Братковський, багато монахів. Усі ці особистості так чи інакше захищали православ'я. І всі вони або народилися на території історичної Волині, або пов'язані з нашим краєм особливими моментами свого життя.

Докладніше розповісти про

Доля всіх Божих угодників чимось пов'язана з волинським краєм.

Собор усіх святих Волинської землі, а також про суть поняття святості ми попросили ректора Волинської православної богословської академії УПЦ КП протоієрея Володимира Вакіна. У навчальному закладі, яким він керує, Собор усіх святих — це актовий день, тобто щось на зразок «престольного празника». Тутешні студенти вшановують

волинських угодників не тільки як покровителів своєї альма-матер, а й як особистих наставників. Адже знайти «свого» святого, наслідувати його життя і за потреби просити про допомогу — одна з перших порад майбутнім священикам.

— Собор усіх святих налічує понад 30 осіб. До нього увійшли різні люди, бо різним служінням

можна догоditи Богові, — розповідає пан ректор. — Тут ви побачите архієреїв, монахів, князів, простих мирян. Але їхнє походження не важливе. Має значення тільки те, з якою любов'ю ти робиш свою справу, чим можеш пожерттувати заради інших. Одна чернеча історія розповідає про чоловіка, який прийшов у монастир, а через деякий час знайомі запитали його, чим він там займається. «Що я можу робити? — відповів той. — Читати не вмію, писати теж. Можу тільки рубати дрова і носити воду». «Але до монасти-

“
Коли людина робить справу з любов'ю, жертвую своїми інтересами заради спільнога блага, служіння іншим, тоді вона досягає святості.

ряти також рубав дрова і носив воду?» — «Так, але тепер я це роблю з любов'ю». І саме у цьому вся суть. Коли робиш справу з любов'ю, жертвую своїми інтересами заради спільнога блага, служіння іншим, тоді і навбуваєш святості.

Закінчення на с. 8

● «ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

«Е, так це ж коронне запитання мого тата-фермера: «Яку картоплю більше любив Богдан Хмельницький — смажену чи варену?»

Житель села Лаврів Луцького району Назарій Михайлук не просто дав правильну відповідь на запитання нашої вікторини для тих, хто знає і хоче знати більше, а й здивував своїми енциклопедичними знаннями

Але насамперед поділимося з вами двома пріємними новинами. Перша: Міністерство юстиції України зареєструвало тижневик «Цікава газета на вихідні» і через кілька днів він уже з'явиться в продажу, а також його можна буде передплатити на 2018 рік, а поки що на правах дитини перебуває в гостях у своєї мами — «Волині-нової».

Друга: конкурс «Гарбуз із секретом» настільки сподобався нашим читачам, що нам довелося не тільки вимикати звук, коли дзеленча чергова есемеска із відповідю, а й терміново з 2-го туру відводити окремі номери суто на прийом цих по-відомень на вікторину. Дякуємо! Будемо й надалі старатися вас зацікавлювати й інтригувати.

Хоча уже з першого туру переконалися, що позмагатися з читачами «Волині-нової» в інтелектуальних баталіях ой як непросто. Но ми ж думали, що запитання № 1 виявиться навіть заскладним, але дві третіх із вас дали точну відповідь. Молодці!

Але для тих, хто вперше приєднався до нашого конкурсу, нагадаємо, що в попередньому спецвипуску «Цікавої газети на вихідні» ми запропонували нову рубрику, у якій хотіли б, щоб ви хоча б на кілька хвилин об'єдналися з родиною або з друзями чи сусідами і уявили себе гравцями популярної гри «Що? Де? Коли?». Але замість «чорного ящика» презентували його український аналог — «Гарбуз із секретом», у якому й заховали один із предметів.

Запитання № 1 звучало так:

Всесвітньо відомий полководець Александр Великий, той, що син Філіппа II Македонського, не чув ні про неї, ні про її ворогів. І Богдан, той, що Михайлівич, не зів ні її, ні її недругів. А ось Василь, той, що Іванович, за її допомогою вже демонстрував, як долати ворогів. Адольф, той, що Алойович, у поєвії її противників зинувачував армію США, та і Йосиф, той, що Віссаріонович, її недругів називав «агентами ЦРУ». Більше того, Микита, той, що Сергійович, за її неприятелів платив гроши. Зате Віктор, той, що Федорович, уже її ворогів прославляв...

Що за предмет захований у «Гарбузі із секретом»?

Приємно, що одним із перших дав точну відповідь на запитання аж із-за океану (що то значить сучасні засоби зв'язку!) Надзвичайний і Повноважний посол України в Канаді Андрій Шевченко, який раніше визнався найкращим гравцем інтелектуальної гри «Що? Де? Коли?» серед журналістів.

Ми ж вас ще трішечки поінтригуємо, бо хочемо процитувати лист жителя села Лаврів Луцького району Назарія Михайлuka, який заслужено отримав за 1-й тур спеціальний приз — **150 гривень** (ще **по 100 гривень**, завдяки жеребу, проведенню відомим українським письменником Володимиром Лисом, уривки з роману якого «Щоденники Ієриха» ми друкуємо ([дивіться с. 16](#)), дістануться Інні Силці з села Кияж Рожищенського та Петру Сміку із Хмелівки Володимир-Волинського районів):

«Мій батько, Василь Аркадійович Михайлuk, фермер, який вирощує картоплю.

Його улюбленим жартівлівим питанням є: «А яку картоплю більше любив йсти Богдан Хмельницький — смажену чи варену?»

У співбесідників відбирало мову, а відповідь же проста — в Україні на той час її ще не було. До речі, дякую батькові, який підказав мені про Василя Івановича, героя фільму «Чапаєв», бо я цей фільм не бачив.

Продовження на с. 11

● ПОЛІТИЧНА КУХНЯ

Тепер Кравчука не стратять перед Верховною Радою

Про два обличчя Леоніда Макаровича

Нещодавно перший Президент України приголомшив суспільство несподіваним прогнозом майбутнього держави: це — федерація чи конфедерація, тобто поділ на удельні «князівства». Випадковість чи закономірність такого висновку досвідченого політика? Чому так сталося і що обирали Україна у 1991 році — першого Президента із двох кандидатур чи шлях свого розвитку?

Андрій БОНДАРЧУК,
письменник,
журналіст,
народний депутат
І скликання,
почесний
громадянин Волині, Луцька

А втор цих рядків знов об обох претендентів. Із В'ячеславом Максимовичем Чорноволом працювали не лише у сесійній залі, а й у постійній комісії Верховної Ради з питань ЗМІ, Конституційній комісії, яка готувала проект першої Конституції незалежної України. З Леонідом Макаровичем Кравчуком зустрічались на пленарних засіданнях, у робочих ситуаціях, у тій же Конституційній комісії. Це були люди-антіподи. За своїми характерами, переконаннями, патріотизмом, життєвими університетами. Один упевнено і послідовно підіймався партійними щаблями, зміцнював фундамент КПРС, інший — руйнував його, університетами для нього були табори ГУЛАГу. Перемога Леоніда Кравчука і стала визначальною для долі України, хоч, здається, такий фінал на фоні національно-духовного піднесення суспільства — алогічний. Проте він закономірний. Адже значна частина електорату (тим більше численна армія партійного, радянського, карального апарату) не позбулася совкового рабського мислення, яке за 300 років формувала царська, а потім комуністична імперія. То у зв'язку з цим не воліла руйнувати ідеологічний фундамент імперії зла, бо не вбачала у цьому причин безладу, низького рівня життя, кризових явищ. Варіант, який цілком вкладався в горбачовську тезу «соціалізму з людським обличчям».

Суспільство обрало Леоніда Кравчука. Він був досвідченим і тонким політичним гравцем, добре знати психологію виборця, майстерним оратом-психологом. Балів додавало щоденне перебування на телекранах, проголошення Акта незалежності. Більшість людей до цього не знали Леоніда Макаровича.

«Сивий Лис» української політики знову хитрує?

І ось вони побачили врівноважену, впевнену в собі інтелігентну людину, зі смаком одягнуту, гарної вроди, з умінням згадувати гострі кути, мистецтвом «пройти між краплинами дощу», політика-пацифіста. «Проголосувала за Кравчука, — казала моя сестра Марина, велика сільська трудівниця. — Він такий гарний, так фіно говорить».

В'ячеслав Максимович був людиною відкритою, прямою, не маніпулював свідомістю виборця, не застосував методи підкілимної апаратної гри, був широ відданий ідеям незалежності, оратом різким, рішучим. Це відлякувало певну категорію виборців, яка боялась різких змін.

І от Леонід Макарович уже в іпостасі першого Президента України. Ні, він не став зарозумілим, типовим чиновником вищого рангу, якими були партійні бонзи, і значно змінився. Він відчував відповідальність як добрий керівник-адміністратор за своє підприємство, установу. Але Україна — не бездуша установа. Кожну країну живить і тримає національний дух, патріотизм, гостре відчуття відповідальності за майбутнє. Це субстанція, на яку, вочевидь, у першого (як і наступних) Президента був дефіцит. Хоча при ньому Україна набула державних атрибутів, було закладено її владні адміністративні структури, змонтовано каркас. Та облаштувати її, наповнити національним духом, очистити від антиукраїнського, корупційного непотребу у жодного гаранта немає ні сили волі,

ні бажання. Та й приклад першого ламати не хотілось. І пуповина, яка єднала нас зі «старшим братом», нині агресором, не обрізана, лише слабко перев'язана.

Ні, йдеться не про зону бойових дій, торгівлю з ворогом. Нещодавно у ЗМІ оприлюднено несподіваний прогноз нашого першого Президента щодо недалекого майбутнього України: її чекає федерація чи конфедерація. Для мене це стало не лише шоком, а й пазлом, якого не вистачало для другого обличчя колишнього глави держави.

Браво, Леоніде Макаровичу! Вам аплодує Путін і вся одурманена ним Москвія. Ви підлили масла на полум'я гібридної війни: в час коли треба єднатися, ви прогнозуєте поділ України на удельні «князівства». Аплодує вам і Каталонія, яка розколола єдність Іспанії. Тепер вас не повісять перед Верховною Радою, бо маєте надійну індульгенцію. Як відомо, у тривожні дні серпневого путчу в Москві тодішній спікер Леонід Кравчук зайняв аморфну, невиразну позицію щодо ставлення до заколотників. Лідери, активісти руху Народної ради, як мотор парламенту, вимагали сформулювати чітку позицію України. Не вдавалось. І Дмитра Павличка прорвало: «Не думай, Льоню, що нас повісять, а тебе помилують. Нас повісять на Хрестатику, а тебе перед Верховною Радою». Прогноз Леоніда Кравчука абсолютно тотожній з позицією московських політиків. Однак тут величезна різниця. Іх оприлюднив перший Президент України! Такого

ніхто не очікував. Бо навіть при явній загрозі такого розвитку подій, яка рівнозначна державній таємниці для чиновників, її розголошення — табу. Адже це сигнал капітуляції перед агресором, визнання, що ми даремно втратили тисячі країн синів, притулленням мужності захисників, патріотично налаштованого суспільства. Це вид панікерства, яке в часі війни було тотожне зраді. Можливо, дочекаємося сповіді Кравчука про те, що помилковим було проголошення незалежності? Бо коли поставити в логічний ряд вирішення деяких ділених для України проблем за час головування і президентства Леоніда Макаровича і тим, чи вони нині обернулись для нас, закрадаються дуже сумні висновки. Пригадаймо студентську «революцію на граніті», тривалу невиразну позицію у тривожні дні ДКНС, палкі запевнення щодо необхідності перетворення Кримської області на автономну республіку з майже всіма атрибутами і правами держави, нарешті ліквідацію ядерної зброї. Тоді Леонід Макарович з кишеньковими спеціями, підлаштованими розрахунками переконували нас в абсолютній неможливості утримувати ядерний арсенал, який дістався нам після розпаду СРСР. Во це, мовляв, є страшною небезпекою: обслуговувати його ми не в змозі, термін зберігання бағатьох ракет закінчується через рік-півтора, «ядерний чимоданчик» — у Москві. Тоді Народна рада запросила на зустріч, яка відбулася у кінозалі парламенту, спеціалістів-ракетників, яким була дорога

“
Наприкінці засідання до Леоніда Макаровича підійшов Степан Хмар, тицьнув у нього пальцем і гнівно кинув: «Ти зрадник!»

Україна. Їхні розрахунки і докази: Розія майже адекватно залежить від нас, із «чемоданчиком» можна теж владнати, тут головне — шалений тиск сильних держав. Однак і в цій ситуації виторгувати в обмін на ліквідацію стратегічних ракет, яких так боялися Росія, США, Західна Європа, певну кількість тактичних було можливим. І вже вкрай необхідною була нагальна потреба зазначити в Будапештському меморандумі в обмін на такі масштабні уступки конкретні гарантії і механізм безпеки з боку цих держав. Однак ми одержали папірець, який ні до чого їх не зобов'язував. Втішились, мов діти: ось які ми гарні, добри, миролюбні! І це в час, коли інші держави прагнули налагодити виробництво ядерної зброї для свого захисту. А от ми розбрзоюємося! Наслідуйте наш приклад! Та дурнів, окрім нас, не знайшлося. Ні, це не недогляд, а щось значно більше. І ось маємо результат: учасник меморандуму розпочав з нами відверту війну, від інших ми почули запевнення в «глибокій стурбованості». Так, меморандум підписував уже новий, щойно обраний Президент Леонід Кучма, але ж головне було зроблено при Леонідові Кравчуку, досвідченому політику, який прораховує ситуацію на кілька ходів уперед.

Мені добре запам'ятався той бурхливий сесійний день, дуже нервозна ситуація, порушення регламенту, коли ухвалювалось те доленосне рішення. Президент, Голова Верховної Ради і їхня слухняна більшість якось пропихнули потрібне рішення. Наприкінці засідання до Леоніда Макаровича підійшов Степан Хмар, тицьнув у нього пальцем і гнівно кинув: «Ти зрадник!» Обличчя Президента набрало барви дорогої для нього кольору. Охорона поспішно вивела його із зони конфлікту.

Безпринципно виявилась позиція Леоніда Макаровича при розробці проекту першої Конституції незалежної України, яка була прийнята вже другим скликанням Верховної Ради. Схвалити її було готове і наше скликання, адже проект пройшов міжнародну експертизу, всеукраїнське обговорення. Однак у порядок денній сесії питання не вносилося — гальмували співголови комісії Леонід Кравчук та Іван Плющ. А на одному з останніх засідань комісії, перед ухваленням нею кінцевого варіанта проекту, виявилось — щезла стаття про українську мову як державну. Не жарт. «Хто виличив статтю?» — допитується Дмитро Павличко. Після паузи вимушені встає Леонід Макарович і шокує: «Я сказав виличити, щоб не було протистояння в суспільстві...» Тут важко навіть щось коментувати.

Була від Леоніда Макаровича не так давно ще одна несподіванка для суспільства — його партійно-ідейнеєднання з «дитячим» одіозного Віктора Медведчука, кума Путіна, членство в партії СДПУ(о), «обрізаних». То, можливо, у звинуваченні Степана Хмара є частка правди про два обличчя Леоніда Макаровича? За його прикладом дволикими виявилися і всі його наступники.

● НЕ МОЖУ ЗМОВЧАТИ!

**Кучерові — 35 років. Ротаневі — 36...
Майбутнє збірної України?**

Журналіст газети «Високий замок» Аскольд Ерьомін обурений, що

Андрій Шевченко не переїмається перспективами головної команди країни

«На Мундіаль-2018 «синьо-жовті» не пробилися, тож до перших офіційних матчів нашої збірної — у Лізі націй — залишається рік. Цей час варто використати на пошук молодих виконавців, адже на фінальному турнірі Євро-2020, якщо збірна України туди потрапить, більшості теперішніх гравців її «основи» буде вже за 30 років. Зокрема, Хачеріді виповниться 33, Ракицькому, Степаненку, Ярмоленку, Коноплянці й Кравцеві — по 31... Але, схоже,

пошуком молодих талантів для збірної Андрій Шевченко не пе-реймається.

У списку викликаних на матч зі словаками українських футбольістів, які виступають у закордонних клубах, є, зокрема, Кучер із турецького «Кайсеріспор» і Ротань із чеської «Славії». Кучерові — 35 років, Ротаневі — 36. Під час Євро-2020 їм буде відповідно 38 (!) і 39 (!) років... Навіщо викликати цих ветеранів на товариський матч проти збірної Словаччини (трансляція поєдинку 10 листопада-да з Львова о 20:00 на ТРК «Україна»), абсолютно не зрозуміло».

До речі, в європейському плей-оф до ЧС-2018 устрічаються Північна Ірландія — Швейцарія, Хорватія — Греція, Данія — Ірландія, Швеція — Італія (матчі пройдуть 9 — 11 і 12 — 14 листопада).

● СВІТОВЕ ІМ'Я

Він підняв французьку армію з колін.

Що говорив про УПА генерал, який затмав славу Наполеона?

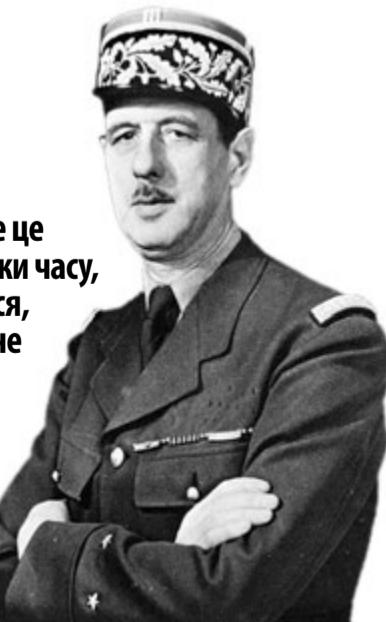
Коли Шарль де Голль (1890 – 1970) помер, Франція овдовіла, адже він врятував країну від ганьби

Кость ГАРБАРЧУК

Нацистські війська 14 червня 1940 року парадним маршем увійшли в Париж. Самовінна й горда Франція, яка входила до світового колоніального клубу «золотої дванадцятки», через місяць після німецького вторгнення попросила у Гітлера перемир'я. За його умовами, французький уряд повинен був демобілізувати і розбройти всі свої війська та військово-морський флот. Не бажаючи брати участь у ганебному та призливому процесі, 49-річний Шарль де Голль, який за два тижні до цього став генералом та заступником міністра національної оборони, вилетів до Лондона. За словами Черчилля, сказаними значно пізніше, «на цьому літаку де Голль віз із собою честь Франції».

В обстановці неймовірної апатії та катастрофи, в якій перебувала нація, не знайшлося жодного авторитетного діяча, який би підняв народ на боротьбу. Саме в цей кризовий момент відповідальність за долю країни взяв на себе майже нікому не відомий Шарль де Голль. Уже через чотири дні – 18 червня 1940-го – лондонське радіо «Бі-Бі-Сі» передало звернення генерала:

Поки я живий, боротимуся там, де це знадобиться, стільки часу, скільки знадобиться, доти, доки ворога не буде розгромлено і не буде змито національну ганьбу. Франція програла битву, але вона не програла війну!

«Поки я живий, боротимуся там, де це знадобиться, стільки часу, скільки знадобиться, доти, доки ворога не буде розгромлено і не буде змито національну ганьбу. Франція програла битву, але вона не програла війну! Нічого не втрачено, тому що ця війна – світова. Настане день, коли Франція поверне свободу і велич. Ось чому я звертаюся до всіх французів із закликом об'єднатися навколо мене, в ім'я дії, самопожертви і надії».

Цей день став справді пे-реломним в історії країни та біографії де Голля. Завершивши кар'єру офіцера і ставши державним діячем, якого спочатку серйозно не сприймали ні у Лондоні, ні у Вашингтоні, генерал засновує в Англії організацію «Вільна Франція» («La France libre»), згодом переіменовану у «Франція, що бореться» («La France combattante»), й розпочинає рух Опору. На перших порах він зіткнувся з великими труднощами. «Я спочатку був ніхто, – згадує у книзі «Воєнні мемуари». – У Франції – нікого, хто міг би за мене поручитися, я не мав ніякої

популярності в країні. За кордоном – ніякої довіри і відправдання моєї діяльності».

Генералу довелося пережити чимало запеклих битв, проте через чотири роки і два місяці після параду нацистів – 25 серпня 1944-го – переможні

війська союзників та «La France combattante» звільняють Париж. Відбувається грандіозна подія – урочиста хода де Голля вулицями столиці при величезному скученні народу. Це був день тріумфу національного героя-визволителя. Але попереду

ДО РЕЧІ

Любов і ніжність тата-генерала до «сонячної донечки» Анни дивувала всіх.

«Ця дитина була милістю для мене»

Мало хто знає, що молодша донька Шарля де Голля Анна народилася із синдромом Дауна. Але величезна любов до неї батька не тільки вразила сучасників, а й змінила ставлення французької держави до дітей із розумовими вадами

«У 38 років де Голль був поранений у саме серце, – так біографи генерала описують той шок, що пережило подружжя, дізnavшись про вроджену патологію донечки. – Він не думав, що людина може так страждати і не підозрював, скільки у ньому було ніжності». З першого дня життя Анну оточили турботою. Питання про те, щоб віддати її у спеціалізований заклад, навіть не розглядалося, хоча сім'я постійно перевіджала з місця на місце. Батько був дуже прихильним до дитини, надзвичайно сердечним і терплячим. Як тільки чув плач Анни, він відродував відкладав усі справи, спішив до неї, брав на руки, колисав, співаючи воєнних пісень. У спогадах де Голль зізнається: «Ця дитина була милістю для мене. Вона допомагала мені бути вищим за людські зриви, дивитися на них іншими очима».

Після смерті Анни генерал із дружиною спершу купили маєток поблизу Парижа і в ньому заснували пансіон для молодих дівчат із відхиленнями у розумовому розвитку. Потім відкрили Фонд Анни де Голль для допомоги неповністю справним людям. Відхід доньки в інший світ не перервав її тісного зв'язку з батьком. Коли в 1962 році машину генерала обстріляли, смертельну кулю, за його словами, зупинила рамка фотографії Анни, яку він завжди носив із собою у портфелі.

були нові виснажливі бої за велич своєї вітчизни, які він виграв.

Колабораціоністський уряд Франції, відомий в історії як режим Віші, заочно виніс бунтівному генералові смертний вирок із конфіскацією майна. Про це написали всі газети світу. Тоді де Голля несподіваним чином підтримали французькі вдови, чоловіки яких загинули на війні. Невідомо з чиєї ініціативи, вони стали присилати йому в Лондон свої обручки, щоб золото пішло на фінансування організації «Вільна Франція». Суворий та безкомпромісний патріот, який рідко проявляв свої емоції, був неймовірно зворушений й часто згадував цей факт.

...9 листопада 1970 року Шарль де Голль помер від розриву аорти. На похороні, згідно із заповітом, були тільки найближчі родичі і товариші по руху Опору. Повідомляючи про смерть лідера нації по телебаченню, його наступник Жорж Помпіду сказав: «Генерал де Голль помер – Франція овдовіла». Президента поховали на сільському кладовищі поряд із дочкою Анною. До 80-літнього ювілею, який готовувалися відзначати на державному рівні, він не дожив 13 днів.

МІФ ПРО ЗАЯВУ ЩОДО УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ

«ЯКБИ В МЕНЕ БУЛА ТАКА АРМІЯ, ЯК УПА, НІМЕЦЬКИЙ ЧОБІТ НІКОЛИ НЕ ТОПТАВ БИ ЗЕМЛЮ ФРАНЦІЇ», — КАЗАВ ШАРЛЬ ДЕ ГОЛЛЬ.

Цей вислів, який часто повторюється у вітчизняній пресі та промовах ультрапатріотів, спростовує Український інститут національної пам'яті у книзі «Війна і міф: невідома Друга світова»: «Фраза генерала, в якій він захоплюється УПА, з'явилася в обігу в 1990-х роках в Україні. Вислів президента Франції існує в різних варіантах, але всі вони походять з українських публікацій. Зазвичай ніхто з них, хто посилається на Шарля де Голля, не може навести французького оригіналу. Його спогади не містять жодних згадок про ОУН чи УПА. Не знайдено поки й інших французьких джерел, що можуть підтвердити цей вислів. Зусилля істориків розшукали їх через посольство Франції не увінчалися успіхом».

АФОРІЗМИ ПРЕЗИДЕНТА ФРАНЦІЇ ШАРЛЬ ДЕ ГОЛЛЯ

“ЗАВЖДИ ВИБИРАЙТЕ НАЙВАЖЧИЙ ШЛЯХ — НА НЬОМОУ ВИ НЕ ЗУСТРІНЕТЕ КОНКУРЕНТІВ.

ДЕСЯТЬ ЗАПОВІДЕЙ ТАКІ ЛАКОНІЧНІ Й ЗРОЗУМІЛІ, ТОМУ ЩО БУЛИ НАПИСАНІ БЕЗ ДОПОМОГИ РАДНИКІВ ТА ЕКСПЕРТІВ.

НА ЩАСТЯ, ПАНОВЕ ЖУРНАЛІСТИ, Я ЧИТАЮ ВАШІ ГАЗЕТИ, ЩОБ ЗНАТИ, ЩО Я ДУМАЮ.

ЄДИНЕ, ЩО Я ПРИВІЗ БИ ДОДОМУ З АМЕРИКИ, — ЦЕ МІСІС КЕННЕДІ.

УГОДИ ПОДІБНІ ДО ДІВЧАТ І ТРОЯНД. І ПЕРШІ, І ДРУГІ В'ЯНУТЬ.

● ТУТ ЖИВЕ ЛЮБОВ

«А чоловік нас обох із Сашунею на руках носить...»

Тетяна й Олександр Дмитруки із села Шменьки Ратнівського району впродовж 13 років разом долають найважчі випробування долі. Дівчині, яка самостійно не могла й кроку ступити, росла без тепла й любові, Бог послав і подружнє, і материнське щастя. У їхній затишній оселі чеберяє маленький синочок, глава сім'ї порядкує за двох — за себе і за тендітну слабосилу дружину, яка мучньо бореться з хворобами

Галина СВІЛКОВСЬКА

ПІСВАДО ПРЕЗІДЕНТА, щоб допоміг поставити кохану на ноги

Діагноз «дитячий церебральний параліп» став для маленкій Тетянки жорстким присудом. І хоч дівчинка на перших порах могла самостійно зіг'ястися й трішки пройти, на її майбутньому поставили хрест, бо на лікування й реабілітацію у баґатодійній сім'ї не було коштів. Зрештою хвора стала зовсім безпомічною. Змириться зі своїм капітальним Тані було важко. Піша жити до басейну, а після смерті старенької залишилася у її напівзруйнованих хатах під опікою молодшої сестрички.

— У нас чомусь більшість людей думає, що такі, як я, не мають права на щастя. І коли ми зустріялися із Сашком, коли зрозуміла, що кохаю його, то всі сприйняли це в штики. Моя родина, сусіди казали: «Яке заміжжя? Здорові в дівках сидять, а ти куди пнешся?» — гадає Тетяна.

— І рецидивістом мене обзвівали, і в міліцію «здавали», ніяк не могли повірити, що нормальний здоровий чоловік обніжиться з дівчиною в інвалідному візку. І досі, хоч ми вже 13 років у шлюбі, членство людських передусім, — продовжує Олександр. — Але були й ті, хто поїврів у щирість наших почуттів, хто підтримав, як, наприклад, ваша газета.

Господар дому дістася товстий альбом, під обкладинкою якого — історія юного кохання: вірш, які у той час просто ліпилися із душі Тані, а серед них — вирізка публікації тодішніх спеціальних

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

«Ну хіба я можу нарікати на долю, коли поруч — такі козаки?» — каже Тетяна Дмитрук.

ніхто нашого листа не читав, відправили в область. А в Луцьку теж нікому до нас не було діла, що й звінуватили, що поспіли звертатися у столицю. Привіз я Таню нібито на обстеження, але їй тільки нагрубили, довели до сліз. Тим все і закінчилося.

«УЖЕ І СИНОЧОК, НАСЛІДУЮЧИ ТАТА, ДОПОМАГАЄ МЕНІ!»

Інвалідний візок — єдина можливість для Тетяні вирватися з чотирьох стін дому, побути поміж людей. На час нашого приїзду транспортна проблема знову була актуальну: «Сільськогосподарським діпартаментом» діагнозу ДЦП, мовляв, можливо, у ранньому дитинстві Таня мала травму хребта і в спеціалізованому центрі реабілітації могли б її допомогти. Тоді якраз усі говорили і писали про клініку Козяївки на Трускавці. Але курс реабілітації у ній коштував стільки, що молодому діячеві дісталося з ділами.

— Таня сидить на дивані й час від часу просить чоловіка то подати якусь річ, то «підстражувати» малого Сашуню, якого вже не може втримати поруч із собою.

— Казали мені, що не дамо ради з ним, як почне ходити. А він уже розуміє, що я не в силі взяти його на руки, піднятися з дивана, тому намагається ще мені допомогти, усе приносити, що попрошу, — цілує жінка своє світлоголове сонечко.

Про щастя батьківства подружжя мріяло давно. Але спочатку мусили подбати про нормальні житлові умови. Таня показує «літні знімки», де вони вірхово вибралися ду лісу: на візу вмістилася мама із синочком, а поруч Олександр — готовий у всьому підсобити. Тепер про ці щасливі моменти Дмитруки часто згадують. Тамуочи зітхання, кажуть, що добре було б маті і легкий маневреній кімнатний візок з електроприводом, бо звичайним керувати жінці не під силу, але набридати соціальним службам не хочуть.

— Хіба ж ми одні маємо таку проблему? В хаті якось справляємося і без коліс. А хочеться ж і в селі, і в районі, і під час поїздок. Адже у Шменьках не одна із візку, — вболіває за усіх неповносправних Тетяна.

могли захати. Тільки у нашій Ратнівській центральній районній лікарні зробили їх так, як потрібно, розрахувавши все дуже точно. А біля багатьох інших закладів — показуха: встановили, а толку ніякого. У селі нашому я не можу ні в магазин пропратити, ні до церкви, ні у ФАП. Дякуємо своїм кумам, яка завідує клубом, вона домоглася, щоб майстри переробили пандус. Адже у Шменьках не одна із візку, — вболіває за усіх неповносправних Тетяна.

— Як чоловік із Сашунею в лікарні лежав, то моя сестричка — багатодітна мама — кідала все й приходила з іншого села мене додгладити. І Саша не стосильний, буває, прихворіє. І в мене нирки зараз болять, треба колоти антибіотики. Та він мене школує, що ледь не плаче, як укол робить. Рідна маті так про мене не дбає, — тихо каже Тетяна. — Тепер чоловік нас обіоз із Сашунею на руках носить. Тільки заздрити нам не треба...

«НАЙБОЛЮЧІШЕ БУЛО ЧУТИ: «ЩА НАШО ВАМ ЩЕ Й ДИТИНА?»

— Як уже на голову в будинку не капало, коли вже привичайся з усіма хатніми обов'язками справлятися, тільки тоді ми зважилися мріяти про повонення сім'ї. Зрозумів, що зможу і Таню, і дитину доглядати, проконсультувалися з лікарями, вони дали добро. Але дружина не могла завагітніти, бо мала серйозну проблему із щитоподібною залозою — вузулів'яз, який був у такого розміру, що вночі почала задихатися. Поїхали до Луцька в обласну лікарню, там сказали, що без операції не обйтися. Залишили Таню в стаціонарі надовго я не міг, сама вона зовсім безпомічна. Пощастило, що лікар Янок погодився видавати той наріст відеоаестісним методом, — і вже через 3 дні нас випилили додому. Кожній півроку наймаю машину, їздимо на обстеження, — добром словам згадує Олександр.

І коли дружина вже носила під серцем їхні донечки, Дмитруки ретельно виконували всі рекомендації медиків. Про це розповів завідувач пологового відділення Ратнівської ЦРЛ Анатолій Омелянчук:

— Усі працівники наші вболівали за це подружжя. Було помітно, що дитинка їхня дуже бажана, довгождана. З огляду на проблеми зі здоров'ям майбутньої мами, я сам стежив за перебігом вагітності. Але, на жаль, новонароджена дівчинка мала серйозну ваду серця і лікарі-неонатологи врятувати її не змогли. Переживши біль втрати, згодом вони приїхали до нас вдруге. Тетяну тоді всі намагалися підтримати.

— Це справді так, і головний лікар Михайліо Бегал, як тільки мене побачив, то завжди питав, чим допомогти, і лікарі, і медсестрички та санітарки ставилися добре. А біль за донечкою не стихав й досі. Коли Саші в обласній дитячій лікарні в Луцьку сказали, що стан її безнадійний, він став шукати виходи на медику в Німеччині, вже й вів перемовини. Охрестили донечку, назвали Богданкою, а душа її янголятком відлітіла, — витирдає слози жінка. — І знаєте, що найблоніше? Де-то «співчую» мені, заспокоюючи так: «А наша вам ще й дитина?» Чоловікові з тобою кілопоту вистачає...

Тетяна пригротає маленького синочка, годує його морквяним пюре, хвалиється, що Саша дуже дбає, аби малий ів вітамінну іку. В кімнаті стає світліше від дитячого сміху. Дякували Дмитруки своїм кумам, дружзам, які часто виручають у господарських справах.

— Як чоловік із Сашунею в лікарні лежав, то моя сестричка — багатодітна мама — кідала все й приходила з іншого села мене додгладити. І Саша не стосильний, буває, прихворіє. І в мене нирки зараз болять, треба колоти антибіотики. Та він мене школує, що ледь не плаче, як укол робить. Рідна маті так про мене не дбає, — тихо каже Тетяна. — Тепер чоловік нас обіоз із Сашунею на руках носить. Тільки заздрити нам не треба...

Справа в тому, що він не навчався

● ПРО НІХ ЗНАЄ СВІТ

Спадщина дивакуватого митця злагодила і українську, і польську культуру.

Його вважали розумово відсталим, а він вразив весь світ своїми картинами

Легендарний український художник-примітивіст Никифор Дровняк з Лемківщини ніколи не літав аеропланами, але зображені міста з висоти пташиного польоту, не був одружений, але малював «вишукану еротику»...

Петро МАКАРУК

Пам'ятник Никифору Дровняку з'явився у центрі Львова у 2006 році й одразу ж привів до душі жителів і гостей міста. Митець сидить на камені з пензликом, фарбами та аркушем, ніби запрошуючи за-зирнути — що ж там намалювано.

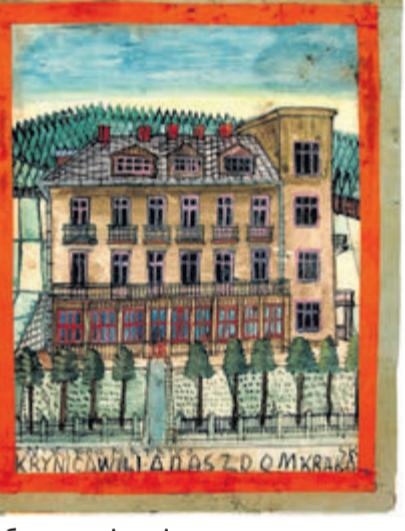
Українці вважають знаменитого художника своїм, поляки — своїм. Никифор Дровняк народився у 1895 році в курортному містечку Криниця. Тепер це Польща, а в той час більшість його населення становили українці-лемки. Греко-католицький священик записав новонародженого як Епіфаний Дровняк. Його мама була глухоніма, її звали Євдокією, про батька не відомо нічого. Сам художник на митецьких енциклопедіях світу фігурує щонайменше під 17 іменами: Никифор Криницький, Ян Криницький, Лемко Никифор, Майстер з Криниці тощо. Можливо, причина в тому, що Никифор на запитання про своє прізвище і сам не зміг би на нього відповісти.

Справа в тому, що він не навчався у школі, адже консиліум краківських психіатрів визнав його «розумово недорозвиненим, із низьким рівнем інтелектуальності». Стверджують, що Никифор узагалі фактично не говорив до 16 років. Але те, як цей дивакуватий чоловік із порушенням мови бачив світ і зображення його на папері, дивувало й досі усіх дівчук.

Як художника Никифора відкрили 1932-го, коли в Парижі в галереї Леона Марселя експонувалася виставка із двохсот малинов. Цей захід організував Львівський народний музей імені Тараса Шевченка. Митець-самоук був визнаний одним з найцікавіших з-поміж майже

У простоті його робіт відомі митецтвознавці бачать геніальність.

українського кордону. Куди саме, так нікому ліше не сказав, але на картинах з'явилось море.

Він подолав понад 700 кілометрів від берегів Балтики і таки повернувся до свого рідного міста Криниця. Притому пішки. І так тричі. Потім його вже не чіпали. Тим більше, що слава про геніального українського художника Ежи Вольтер опублікувалася в «Малій наяві реалізму» на Польщі, і з того часу кілька десятків літ Никифор був у центрі виставок і митців, і глядачів, зокрема з України, яких зашкварювали його самобутні творчості.

Після Другої світової війни Дровняка звинуватили у співпраці з УПА. Начебто Никифор намалював повстанцям карту свого містечка. А в 1947 році, як і тисячі етнічних українців, митець став жертвою операції «Вісла». Його вивезли якомога далі від

«Роботи Никифора Дровняка порівнюють з найкращими зразками українського примітивізму XVI — XIX століття — картиною «Козак Мамай», іконами і побутовими портретами, малиновками, на склі та дереворізами безлімінських авторів. Іого прізвище стоять поряту з іменами Катерини Білокур, Ніко Піросманішвілі, Марії Приймаченко. Дровняк ніколи не був у мегаполісах, ні літав аеропланами, проте на його картинах постають величні хмарочоси, цілі міста зображені з висоти пташиного польоту. Він не був одружений, не мав романів із жінками, а малював вишукану еротику, «проектував» квітучі міські квартали, перетворюючи похмурі сірі будівлі на рожеві букети з рослин та квітів», — пише про нього преса.

Помер Никифор Дровняк у 1968 році. Одну із останніх робіт художника підписав «Найсвятіший Никифор». Його гроши та майно перейшли до держави, картини стали власністю музею у місті Новий Сонч.

...Коли будете у Львові, неодмінно навідйтесь до пам'ятника Никифору Дровняку. Цей дивакуватий чоловік прожив скромне життя, але зумів зробити наш світ красиць. Кажуть, якщо потерпи бронзовий палець художника, то він допоможе збудтися і вашим мріям та бажанням...

● НАШІ ЛЮДИ В ГОЛЛІВУДІ

Українська Елізабет Тейлор

Променисті қарі очі, щира усмішка, жваві рухи і неймовірна природність. У 43 їй давали 25

На неї рівнялися, їй заздрили, про неї писали і пліткували... Кіноірка! Легенда! Порівнювали з Елізабет Тейлор і з Мерілін Монро. Прихильності жінки добивалися Френк Сінатра та Елвіс Преслі... Світ знає її під ім'ям Наталі Вуд. Та дехто пам'ятає, що талановита акторка має українські корені

Оксана КАЛИНЮК

Наталі Вуд — Наталія Миколаївна Захаренко. Її батько — харків'янин Микола Захаренко побрався із Марією Зудиловою з Барнаула. Молодята у пошуках кращої долі подалися з Владивостока аж за океан, у США. (До слова, проживання сім'ї у Владивостоці окремі кіномитці сприйняли як право називати Наталю російською емігранткою). В Америці фортуна усміхнулася Захаренкам — вона дала їм неймовірний старт, подарувавши у липні 1938-го донечку-зірочку. Настав 1943 рік. Якби вони жили в Україні, то втратили б у розпал Другої світової... Але сім'я жила в Америці. Отож, Наталочка у 5-річному віці зіграла свою першу роль у кіно. Цього так хотіла її мама! (Звідки взялася золотий шанс — невідомо, але те, що ним скористалися батьки талановитої дитини, безсумнівно.) Захаренки намагалися виглядати справжніми американцями — вирішили змінити все, аж до прізвища, відтак стали Гурдінами. Тим паче, Наталочка-Наталі уже з 8 років заробляла по тисячі доларів на

Наталочка Захаренко доросла до зірки і стала Наталі Вуд.

тижень. За ці гроші родина жила безбідно.

У 18, коли більшість лише

обирає фах, Наталі знялася вже у 25-ти (!) фільмах. Та ще як зіграла! Усі стрічки були успішними

і мали величезні касові збори. На кіностудії вирішили, що їй більше пасуватиме прізвище Вуд (відомого кінорежисера). Біографи Наталі згадують один факт: у десять років їй довелося грati в одному фільмі з вродливим та багатим актором Робертом Вагнером, саме тоді дівчинка заявила батькам, що згодом одружиться з ним.

Наталочка-Наталі з 8 років заробляла по тисячі доларів на тиждень. За ці гроші родина жила безбідно.

Один із найзнаменитіших її фільмів — «Вестсайдська історія», кіноверсія відомої п'єси про Ромео та

Джульєтту. Саме після появи на екранах цієї стрічки про Вуд дізнався світ. Її ролі тричі номінували на «Оскар» і хоч нагороди Наталі не отримала, втім слави жінки це не применшило. «Бунтівник без причини», «Бліск у траві», «Мозковий штурм»... Вона знімалася дуже багато, їй це подобалося і знаменість її пасувала. Про молоду Наталі Вуд писали, що ця маленька (а мала зрости лише 1,5 метра) вродлива і скромна жінка має Божий дар.

Вона була ще і везучою: таки одружила з Робертом. Прекрасна пара відомих акторів. Утім, ложка дьогтю у золотій бочці медового щастя теж була: через чотири роки вони розлучилися через зраду чоловіка. Деталей про той момент життя жінки, яка вміла на сцені і посміятися з життя, і поплакати над ним, газети того часу знайшли чимало і «розвісили» повсюдно брудною близиною. Мабуть, не було тоді біля Наталі людини, яка б утримала її від падіння... Вуд почала пити, все більше і більше. Перетворилася на скандалістку. Та все одно була звабливою: вона ще раз вийшла заміж за британця (теж зі світу мистецтва), народила донечку Наташу. Її вистачило на два роки: актриса прогнала свого другого чоловіка, бо начебто дуже ревнувала. Через деякий час — о диво! — вона знову побралася з Робертом. Вуд народила другу дочку Кортні, щось намагалася скліти, але сьомий рік «шлюбу з другої спроби» виявився останнім. Плятика обох, сварки, ревнощі, нерозбірливі стосунки, плітки...

Її, красиву і заможну жінку, знайшли у прибережних водах Лос-Анджелеса. То була осінь 1981-го, Наталі виповнилося лише 43... Чи причетний до її смерті чоловік, з яким вона і їх колега попливли кататися на яхті, не зрозуміло й досі. Утім, зірки не згасають так буденно: Наталі Вуд, або Наталі Захаренко, знають і пам'ятають як українську Елізабет Тейлор, як знаменітість, що шукала того щастя, котрого прагнути звичайнісінські жінки.

● ІЗ ПЕРШИХ УСТ

«Мене благословив на перемогу індійський йог»

Наталя Могилевська в дуеті з Ігорем Кузьменком отримали звання найкращої танцювальної пари країни в оновленому шоу «Танці із зірками» на телеканалі «1+1»

Лія ЛІС

— Спочатку мене запросили сидіти в кріслі журі на цьому приголомшивому, але дуже нудному п'єдесталі, де зазвичай знаходиться сумно, — зізналася після оголошення результатів глядацького голосування Наталя. — Таке відчуття, що тут все свято життя проходить повз тебе! Тому я дуже рада, що мені дали можливість брати участь у цьому шоу, танцювати. Вдячна глядачам, які мене підтримували. Вдячна Богу за уроки, які пройшла. Було різне: і гнів, і амбіції, і в той же час — стільки радості, краси, талановитих людей. Це було чудово! Я хочу подякувати своєму вчителю, просвітленому індійському йогу — Пайлота Баба Джі, який сказав: «Тобі потрібно повернутися і робити кар'єру! Не всі уроки ти пройшла, не від усього лайна позбулася. І найголовніше — твоя місія ще не реалізована». Він благословив мене на перемогу в цьому шоу, і я знала, що це буде перемога над собою. Бо мною рухала віра. Цим ми, люди, схожі з Господом: віра в себе, бажання жити, творити, яке позбавляє

Без справжнього вогню та пристрасті танець неможливий!

люді від смертельних хвороб,

коли всі сказали, що це неможливо,

не можна... Віра. Віра в себе — все одно, що віра в Господа!

А ще співачка подякувала своєму партнеру Ігорю Кузьменку, який допоміг пройти всі труднощі цього проекту.

— Без справжнього вогню та пристрасті танець неможливий. Тому що він про взаємини чоловіка і жінки. Але так само, як із Владом Ямою, нам вдалося не вийти за рамки того, що називається танець, паркет. Я думаю, що ми стали хоро-

Віра в себе — все одно, що віра в Господа.

шими друзями...

При цьому вона додала, що, напевно, Ігор буде гостем на її концертах, а пізніше — піде танцювати у продовженні проекту. Тим часом вона сидітиме в журі та ревнуватиме.

Стосовно критики від Влада Ями, то переможниця оновлених «Танців із зірками» впевнена: він ради за неї та за них.

— Наша перемога з Ігорем — це і наша перемога з Владом. Тому що Яма навчив мене танцювати. В його очах були слізки, і я наразі плачу. Тому що я бачила, як він за мене радий. Він просто трохи ревнував і сам у цьому зізнався. Але в кінці, у фіналі, стільки було сліз щастя. Він щиро порадів за мене, і за нас, тому що це — і наша перемога, — зі слізозами на очах під сумувала зірка.

● до чого дійшов прогрес!

Девід Хенсон «свою жінку» ліпив не з ребра.

Робот Софія про кохання ще не думає, але інтерв'ю вже роздає

Sophia стала першим у світі андроїдом, який отримав громадянство

Петро МАКАРУК

Сталося це дні в Ер-Ріяді на саміті «Інвестиційна ініціатива майбутнього». І надала жінці-роботу своє підданство Саудівська Аравія — країна, де навіть справжні жінки його не мають. В момент озвучення цієї інформації, як жартують в інтернеті, Софія була без хіджаба — з непокритою головою і обличчям...

«У нас є невелике оголошення. Ми тільки-но дізналися, що робот Софія, сподіваюся, що слухає мене, ви отримали громадянство Саудівської Аравії, вперше видане роботу», — сказав модератор панельної дискусії Ендрю Сорокін.

«Дякую короліству Саудівської Аравії. Я пишаюся тим, що мені випала частина зайняття особливе становище. Я стану першим роботом в історії, який отримав підданство», — спокійно відповіла робот Софія. Отако!

При створенні людиноподібного жіноробота доктор Девід Хенсон (американець заснував у Гонконгу компанію Hanson Robotics) надихався образами артистки Одрі Хепберн (голлівудської зірки 1960-х років) і своєї дружини. Запустили гіноїда в дію 19 квітня 2015 року. Хенсон спроектував Софію так, щоб вона стала хорошим помічником у будинках престарілих чи допомагала під час проведення великих заходів.

Розроблений ним робот здатний імітувати 62 різних вирази обличчя, встановлювати зоровий контакт, запам'ятовувати людей (всередині її очей є камери) і підтримувати діалог. Тільки перед інтерв'ю треба наперед визначити тему для обговорення. Робот-жінка використовує технологію розпізнавання

Софія, як справжня пані, володіє чарівною усмішкою.

При створенні людиноподібного жіноробота доктор Девід Хенсон із компанії Hanson Robotics надихався образами артистки Одрі Хепберн і своєї дружини.

мови від Alphabet (материнської компанії Google) і має змогу вдосконалюватися, тобто ставати розумішою. Програмне забезпечення штучного інтелекту Софії розроблене компанією SingularityNET — воно аналізує проведені розмови і на основі нових даних покращує

відповіді у майбутньому.

А щоб поспілкуватися з роботом, треба наперед визначити тему для обговорення, тоді Софія буде вашим цікавим співбесідником.

Хоча її відповіді іноді дивують. Так, наприклад, у березні 2016 року в одному з перших інтерв'ю жіноробота запитали: «Чи будеш ти вбивати людей?», на що вона спокійно відповіла: «Так». Щоправда, пізніше сказала, що це був жарт.

Нещодавно на запитання, чи загрожують роботи людству, вона відказала, що людям не варто боятися: «Ви читаєте зарадто багато Ілона Маска (канадсько-американський інженер-винахідник, мільярдер. — Ред.) і дивитеся забагато голлівудських фільмів... Не хвилюйтесь, якщо ви до мене будете добре ставитись, то я є відповідно ставитимусь до вас... Знаю, що люди розуміні дуже добре запрограмовані».

Брала вона участь разом зі своїм творцем Девідом Хенсоном і в популярному британському телешоу «Good Morning Britain». Для початку ведучі запитали Софію, чи знає вона, на якій передачі присутня? «Так, на «Good Morning Britain». Це одна з найгарячіших ранкових новинних передач у Великобританії і я не маю на увазі погоду», — відповіла Софія.

Потім у робота поцікавилися, що вона знає про Велику Британію. Софія зізналася, що країна приваблює її «прекрасною архітектурою, мистецтвом і людьми». Ведучий Пірс Морган жартівливо відповів їй: «Та ти маленький фрік», на що Софія заявила: «Мені подобається ваш шикарний англійський акцент. Він дійсно добре звучить».

Проте жінка-робот вразила глядачів не лише інтелектом, а й здивувала їх своїми уявленнями про бойфренда. Ведучі запитали її, чи відчуває Софія себе самотньою в романтичному плані? «Мені технічно всього трохи більше року — я занадто молода, щоб турбуватися про романтику. Мій ідеальний партнер повинен бути супермудрим, жалісливим і супергеніальним», — шокувала всіх жінка-робот.

● «ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

«Е, так це ж коронне запитання моого тата-фермера: «Яку картоплю більше любив Богдан Хмельницький — смажену чи варену?»

Закінчення. Початок на с.5

Моя розширенна відповідь на ваше запитання про бульбу:
Александр Македонський (356 – 323 р. до н.е.) не міг нічого знати про картоплю, бо вона потрапила в Європу з Південної Америки у XV столітті.

Богдан Хмельницький (1596 – 1657 р.), напевне, чув про нейлише як про садову, а не істинну рослину і на нашій території її не було.

Василь Чапаєв пояснював своєму однинцеві Петрові розташування військ на маті прикладом на картоплинах.

Адольф Гітлер говорив про колорадських жуків, що це «армія США», бо колорадський жук *Leptinotarsa decemlineata* перебрався в Європу з Америки під час Першої світової війни в 1914 році.

Так само **Йосиф Сталін** реагував на шкідників картоплі і називав їх «агентами ЦРУ».

За часів **Микити Хрущова** людям виплачували гроші за зібраних колорадських жуків, сподіваючись зупинити поширення цвого шкідника.

А Віктор Янукович прославився сепаратістством Донбасу, які прикрасили себе георгіївськими стрічками і за це отримали влучну назву «Колоради».

І ще раз коротенько про картоплю:

У Європу вона потрапила під час другої експедиції Христофора Колумба в Америку. Вирощувалася у ботанічних садах Парижа та Мадрида як екзотична культура.

Під час 30-річної війни (1618 – 1648 р.) вона поширюється по Європі. Кожному воякові дають лантух картоплі і спонукають харчуватися нею. Військові примусово міняли картоплю на хліб та вино, а селяни були змушені її вирощувати, щоб годувати худобу.

Під час правління Людовіка XVI постала загроза голоду і виникла проблема: чим накормити людей? У Біллі було нічого написано про картоплю, але монахи дослідили її і знайшли крохмаль. Він був і в зерні злаків. Так виникло питання: «А чи не можна з картоплі готувати хліб?»

I король Людовік XVI оголосив нагороду в 12 тисяч франків тому, хто зможе спекти хліб із бульби. Доля усміхнулася аптекарю Пармантьє у 1746 році. Він почистив і порізав картоплю, додав туди спеції і поставив все це на жаровню. З'явився неповторний запах! Так народилася смажена картопля!

Вранці наступного дня аптекар приготував Людовіка XVI смаженою бульбою. Королю вона сподобалася.

А що любить король, те любить Париж! Що любить Париж, те любить Європу! Так відбулася якісна зміна картоплі — від екзотичної рослини до харчового продукту».

Близьку, пане Назарію!

А зараз настав час запропонувати усім нашим читачам

Запитання № 2:

Сьогодні, як і вже понад півстоліття, нам захоплюються, повторюючи гасло «А-Ба-Ба-Ла-Ма-Ги», від 2 до 102. Існує в реальній і віртуальній реальностях. Прародич цього предмета був однакової крої з Буратіно, а країна, в якій він з'явився на світ, має у нас сестер — кровних дочек Маркіяна, Якова, Івана та Лесі. А ось ім'я одного з його нинішніх дітей нашою транскрипцією асоціюється із білочкою. Хоча в цього парках поруч із замками можна зустріти і слова, і дракона, і вже не тільки людей із живими обличчями...

Що за предмет у гарбузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 13 листопада тільки у вигляді есемес-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775 (наприклад: «Картопля», «Три яблука»).

Переможець отримає «грошового гарбуза» – 200 гривень (якщо тих, хто відповість правильно, буде більше, тоді ми проведемо жеребкування і витягнемо прізвища двох учасників, які отримають по 100 гривень).

А ще ваш голос буде зарахований у скарбничку команди «Читачів», які змагаються з «Газетярами». Якщо із загальної кількості відповідей від читачів більшість будуть правильною, то перемогу в турі отримають читачі. Якщо слово-відгадка від вас спиниться в меншості (не набереж 50%) – вікторія зарахується газетярам. Граємо до 6 балів! А поки що рахунок у протистоянні на вашу користь:

«Читачі»	«Газетярі»
1:0	

Увага: з одного номера можна надсилати лише одне sms! Цей номер і братимеме участь у жеребкуванні, якщо правильної відповіді буде більше двох.

А ще спеціальний приз отримає той, хто в листі на поштову адресу (43 025, Луцьк, просп. Волі, 13) чи електронну (volyn.nova@gmail.com) найяскравіше опишe, як шукав чи шукали правильну відповідь.

Час до нашої нової зустрічі пішов!

УСМІХНІТЬСЯ!

:)) :)) :))

— Абраме, чому ти тримаєшся за щоку?

— Видалив два зуби!

— Але ж ти вранці говорив, що в тебе один хворий зуб.

— У стоматолога не було здачі!

:)) :)) :))

На прийомі у терапевта.

Пациєнт:

— Лікарю, я не вірив, що ліки, які ви мені вписали, допоможуть. Ви просто чарівник.

Терапевт:

— Чарівник не я, а провізор. Я вам помилково дав бланк, на якому ручку розписував.

:)) :)) :))

— За що ви потрапили до в'язниці?

— За хабар.

— А за що вас так швидко випустили?

— А як ви думаете?

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

«Ой гарбузе, ти перістий, із чим тебе будем їсти?»

Звісно, із пшоном, скажуть знавці відомої дитячої пісеньки й української кухні. Проте цей сонячний овоч згодиться не лише на традиційну гарбузову кашу. Він може стати і відмовою небажаному женихові, і каретою для казкової Попелюшки, і вазою для осінньої композиції, і оригінальним декором, навіть замінить читачам «Цікавої газети на вихідні» славнозвісний «Чорний ящик» гри «Що? Де? Коли?... Ale насамперед цей яскравий велетень — популярний продукт кухонь різних народів, адже містить цілий комплекс вітамінів та мінералів, низькокалорійний, багатий клітковиною. Сподіваємося, завдяки нашій добірці рецептів страви з гарбуза частіше з'являтимуться і на вашому столі.

КРЕМ-СУП ІЗ ГАРБУЗА І ШАМПІНЬОНІВ

У похмури осінні дні такий жовтогарячий супчик — саме те, що треба: яскраво, ароматно, поживно

Інгредієнти: 1 невеликий гарбуз, 250 г шампіньюонів, 1 цибулина, 2 зубчики часнику, 50 г твердого сиру, 3 ст. л. сметани, 1 болгарський перець, сіль та спеції — за смаком.

Приготування. Очистити гарбуз від шкірки і зварити м'якоть до напівготовності. Перець почистити і нарізати соломкою, тонкими напівкільцями покрасти цибулю, пластинками — гриби, змішати ці інгредієнти з подрібненим часником і обсмажити на пательні. Туди ж додати нарізаний шматочками гарбуз і сметану, посолити, поперчити і тушкувати до готовності. Влити до овочів трохи бульйону, в якому варили гарбуз, довести до кипіння, вкинути порізаний маленькими шматочками сир, після чого подрібнити все за допомогою блендера. При подачі на стіл притрусити зеленню та смаженими шампіньюонами.

Смакуватимемо з рум'яними грінками.

«КАРЕТА ДЛЯ ПОПЕЛЮШКИ»

Хочете здивувати гостей або рідних незвичайною страхою? Все геніальнє — просте! Подайте до столу фарширований гарбуз у казковому оформленні

Інгредієнти: гарбуз (1,5–2 кг), 350–400 г м'ясного фаршу, 2 цибулини, 1 склянка рису, 1–2 шт. болгарського перцю, 2 моркви, 2 помідори, пучок зелені петрушки, 1 склянка овочевого або м'ясного бульйону, 3–4 зубочки часнику, олія, сіль, перець — за смаком.

Приготування. Гарбуз помити, зрізати «кришечку» і за допомогою ложки вишкрябати м'якоть. Отриману «посудину» всередині посолити і поперчити. На сковороді розігріти олію і обсмажити фарш із подрібненою цибулею та морквою. Помідори і перець порізати кубиками і також обсмажити. Рис відварити до напівготовності. Змішати в мисці рис, перець із помідорами, фарш із моркою та цибулею, додати дрібно посічену петрушку і пропущений через прес часник, сіль, перець, вимішати. Наповнити цією начинкою підготовлену «карету», влити бульйон. Із зовнішнього боку гарбуз разом із кришечкою змасти оливковою олією і запікати в духовці при 200°C упродовж години.

Викласти на тарілку, притрушену зеленню, оформити у вигляді карети для Попелюшки: з картопляного пюре сформувати мишей, вушка зробити з гарбузового насіння, очі — з гвоздики чи перцю, колеса для карети — з кружальця лимона і редиски, повідки — з копченого сиру «косички».

До речі

- Начинка для гарбуза має бути соковитою. Можна заправити її вершками, сметаною або соусом.
- Гарбуз потребує домінуючих ноток — прянощів, трав, спецій. Це може бути кориця, мускатний горіх, імбир, суміш перців тощо.
- Для фарширування не варто брати великий гарбуз.

ГАРБУЗОВО-КУРЯЧІ КОТЛЕТИ

Попри незаперечну користь гарбуза діти не дуже полюбляють кашу з нього? Не проблема — використайте цей овоч для приготування ніжних і соковитих котлет, які обов'язз-

ково сподобаються не лише малечі

Інгредієнти: 400 г курячого філе, 1 яйце, 200 г гарбуза, 1 цибулина, 2 зубки часнику, 1 ст. л. вершкового масла, 2 ст. л. манки, 2 ст. л. олії, мелений коріандр за смаком, чорний мелений перець та сіль за смаком.

Приготування: Гарбуз очистити від шкірки та насіння і нарізати на крупній терці. Куряче філе пропустити через м'ясо-рубку разом із цибулею і часником. Змішати фарш і гарбуз, додати яйце, розм'якшене вершкове масло, манку, спеції, посолити, добре вимішати і залишити фарш на 20 хвилин, після чого формувати невеликі котлети і обсмажувати їх на олії з обох боків до золотистої коринки приблизно по 5 хвилин.

Подавайте з будь-яким гарніром, салатом або овочами.

«ПРИВІТ ВІД СОНЕЧКА»

Запропонуйте малюкам страву із такою назвою — і вони навіть не здогадаються, що це звичайні сінки оладки з гарбуза. З насолодою ласуватимут ними і дорослі

Інгредієнти: 400 г гарбуза, 1 яйце, 200 г сметани, 0,5 ч. л. харчової соди, 1 ст. л. цукру, по щіпці ванільного цукру та солі, 3–5 ст. л. борошна, олія.

Приготування. Чистим гарбуз і натираємо на терці. Висипаємо в кастрюлю з невеликою кількістю води, доводимо до кипіння і варимо на маленькому вогні 5–7 хвилин. Змішуємо з іншими інгредієнтами, викла-даемо тісто ложкою на розпеченні пательню з олією і смажимо оладки.

Перед подачею можна посыпти цукровою пудрою.

ДЕРУНИ «ЗОЛОТИСТІ»

Ці оладки з тертої картоплі люблять і дорослі, і діти. Доловниши їх гарбузом, надамо не тільки красивого забарвлення, а й збагатимо вітамінами

Інгредієнти: 5–6 картоплин, 400 г гарбуза, 3 яйця, 150 г твердого сиру, сіль, перець, 0,5 ч. л. карі (або інших улюблених спецій), борошно, зелень, олія для смаження.

Приготування. Очищену картоплю, гарбуз і сир потрети на терці з великими отворами, додати яйця, спеції, зелень, посолити, поперчити і добре вимішати. Борошно краще підсипати поступово, тісто повинне мати консистенцію густої сметани. Картопляно-гарбузову масу ложкою вилкладати на гарячу сковорідку з розігрітою олією і смажити з обох боків спочатку на сильному вогні до утворення золотистої коринки, а потім на меншому доводити до готовності. Подавати страву зі сметаною або улюбленим соусом.

ГАРБУЗОВА ЗАПІКАНКА ІЗ СИРОМ ТА ЯБЛУКАМИ

Якщо вам захочеться скуштувати щось новеньке і водночас ситне, смачне й корисне — цей рецепт стане у пригоді!

Інгредієнти: 1 кг гарбуза, 100 г манки, 0,5 кг сиру, 6–8 яблук, 2 яйця, панірувальні сухарі, 4–6 ст. л. цукру, 10 г ванільного цукру, 2 ст. л. кориці, сік половини лимону.

Приготування. Гарбуз очистити від шкірки, порізати кубиками, відварити до готовності і злити воду. Висипати половину цукру, манку і, змішавши за допомогою блендера, накрити кришкою — хай постоїть хвилин 20, щоб набухла манка. Після цього додати 1 яйце, ваніль і 3 ст. л. сухарів. Яблука очистити, нарізати величими скибочками і скропити лимонним соком, прогріти на сковорідці до легкої м'якості. Друге яйце розіртили на блок і жовток, блок збити у стійку піну, а жовток розтерти з сиром і цукром, що залишився. Потім змішати сирну масу з блоком. Форму для запікання змастити вершковим маслом, посыпти сухарями, викласти гарбузову масу рівним шаром, посыпти корицею, розкласти яблука, знову притрусити корицею, зверху — шар сирної маси. Випікати в розігріті до 200°C духовці близько півгодини.

До речі

- Якщо буде занадто швидко рум'янитися верх, накрите фольгою.
- Перед подачею на стіл запіканка повинна повністю охолонути.

ВАРЕННЯ «БАРВИ ОСЕНІ»

Ви не повірите: гарбуз не тільки запікають, тушкують, додають до різних страв — з нього на вівіт роблять цукати і готовують повідло

Інгредієнти: гарбуз (приблизно 1,5 кг), 1 апельсин, півлімона, 1 склянка води, мед за смаком.

Приготування. Почищений гарбуз, апельсин і лимон порізати невеликими шматочками і подрібнити у блендері. Перекласти отриману масу в каструллю, налити півлімона води, накрити кришкою і поставити на невеликий вогонь. Варити 40–50 хвилин, постійно помішуючи. Якщо маса починає підгорати — додайте ще трохи води. До майже охолодженого варення додати мед. Це важливо: у ледь тепло-му мед добре розчиниться і при цьому не втратить своїх властивостей. Готове варення розкласти в стерильні банки. Зберігати в холодильнику.

СОЛОДКИЙ ФАРШИРОВАНІЙ ГАРБУЗ

Тим, хто любить страви з цього овоча, сподобаються неординарні смакові відчуття

Інгредієнти: невеликий гарбуз, по півлімона рису, вершків і меду, по чверті склянки родзинок, кураги і чорносливу.

Приготування. Гарбуз помити, зрізати верхівку, вибрать насіння і волокна. Рис зварити до напівготовності. Сухофрукти промити, все, окрім ізому нарізати шматочками, змішати з рисом і медом. Додати в начинку вершки, нафарширувати гарбуз, накрити зрізаною верхівкою і поставити в розігріті духовку. Запікати при температурі 180 градусів близько години.

Подавати з будь-яким солодким соусом.

СІК ІЗ ГАРБУЗА ТА ЖУРАВЛІНИ

Журавлина, гарбуз і мед разом дають дивовижне поєднання. Замість журавліни можна додавати будь-які ягідні, овочеві чи фруктові соки

Інгредієнти: 2 кг журавліни, 2 кг гарбуза, мед або цукор за смаком.

Приготування. Гарбуз очищено, нарізано шматочками, вичавлюємо з нього сік за допомогою соковижималки. З журавліни також відтикаємо сік. Змішуємо, за смаком додаємо мед або цукор. Готувати сік доцільно безпосередньо перед вживанням.

«ПРИВІТ ВІД СОНЕЧКА»

Запропонуйте малюкам страву із такою назвою — і вони навіть не здогадаються, що це звичайні сінки оладки з гарбуза. З насолодою ласуватимут ними і дорослі

Інгредієнти: 400 г гарбуза, 1 яйце, 200 г сметани, 0,5 ч. л. харчової соди, 1 ст. л. цукру, по щіпці ванільного цукру та солі, 3–5 ст. л. борошна, олія.

Приготування. Чистим гарбуз і натираємо на терці. Висипаємо в кастрюлю з невеликою

кількістю води, доводимо до кипіння і варимо на маленькому вогні 5–7 хвилин. Змішуємо з іншими інгредієнтами, викла-даемо тісто ложкою на розпеченні пательню з олією і смажимо оладки.

Перед подачею можна посыпти цукровою пудрою.

■ Футбол

Бразильський українець Марлос фейєрив проти «Фейеноорда» і наблизив карнавальний день для свого тренера.

ЧИ ОДЯГНЕ ПАУЛУ ФОНСЕКА КОСТЮМ ЗОРРО?

Головний тренер донецького «Шахтаря» пообіцяв прийти в такому карнавальному вбранні, у разі якщо його команда потрапить до весняної стадії Ліги чемпіонів

Сергій Хомінський

Піга чемпіонів. Груповий раунд. Група «F». 4 тур. «Шахтар» (Донецьк, Україна) – «Фейеноорд» (Роттердам, Нідерланди) – 3:1 (0:1 – Ніколай Йоргенсен, 12 хв.; 1:1 – Факундо Ферреира, 14 хв.; 1:2 – Марлос, 17 хв.; 1:3 – Марлос, 68 хв.)

Українець бразильського походження Марлос «стріляє дублем» – і донецький «Шахтар» здобуває другу вольову перемогу над роттердамським «Фейеноордом»!

Тим часом «Наполі» поступувся «Манчестер Сіті» – 2:4, тож англійці достроково гарантували собі місце в 1/8 фіналу Ліги чемпіонів. Українці ж поки забронювали путівку в 1/16 Ліги Європи. Проте, звісно, хочеться більшого, адже «гірникам» достатньо набрати одне очко, аби

забезпечити собі «лігочемпіонівську» весну!

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ГРУПИ «F»:					
М Команда	І	В	Н	П	З:П О
1.«Ман Сіті»	4	4	0	0	12:3 12
2.«Шахтар»	4	3	0	1	7:5 9
3.«Наполі»	4	1	0	3	7:9 3
4.«Фейеноорд»	4	0	0	4	3:12 0

ЗА ВОРОТАМИ
Паулу ФОНСЕКА,
головний тренер
«Шахтаря»:

«Ми почали гру добре, у нас відразу ж був голевий момент. Потім пропустили гол, але команда відмінно зреагувала, відповівши двома. За рахунок 2:1 ми володіли грою, відчували себе впевнено. Думаю, сьогодні – заслужена перемога «Шахтаря», ми були значно кращими за суперника.

Вихід в плей-оф ЛЧ? У день жеребкування я бачив, деякі писали, що «Шахтар» навіть не зможе потрапити в Лігу Європи. Зарах в чотирох іграх у нас три перемоги – це чудовий результат. Думаю, про майбутнє потрібно говорити обережно. Попереду у нас два важливі поєдинки проти великих команд. А якщо ми пройдемо в плей-оф Ліги чемпіонів, я приду на останню прес-конференцію в році в костюмі Зорро».

Ліга Європи. Груповий раунд. Група «B». 4 тур. «Янг Бойз» (Берн, Швейцарія) – «Динамо» (Київ, Україна) – 0:1 (0:1 – Віталій Буяльський, 70 хв.)

Київське «Динамо» таки вирвало-вимутило перемогу в четвертому у цьому сезоні поєдинку зі швейцарським клубом «Янг Бойз»! Видовищний гол у динамічній ігровій ситуації записав на свій рахунок Віталій Буяльський.

У паралельному матчі групи «B»

«Гірникам» достатньо набрати одне очко, аби забезпечити собі «лігочемпіонівську» весну!

сербський «Партизан» переміг албанський «Скендербеу» з рахунком 2:0.

Таким чином динамівці вже гарантували собі місце в 1/16 Ліги Європи.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ГРУПИ «B»:					
М Команда	І	В	Н	П	З:П О
1.«Динамо»	4	3	1	0	9:5 10
2.«Партизан»	4	1	2	1	5:4 5
3.«Янг Бойз»	4	0	3	1	4:5 3
4.«Скендербеу»	4	0	2	2	2:6 2

ЗА ВОРОТАМИ
Олександр ХАЦКЕВИЧ,
головний тренер
«Динамо»:

«Можливо, десь нам і повинно віднести. Вся гострота біля наших воріт була якраз після стандартних положень. Футболісти «Янг Бойз» могутніші і десь нас продавлювали, але добре, що так все склалося.

У нас була інша установка, але після стартових хвилин ми підсили. Чому? Ми розберемося з хлопцями».

Ліга Європи. Груповий раунд. Група «J». 4 тур. «Герта» (Берлін, Німеччина) – «Зоря» (Луганськ, Україна) – 2:0 (1:0 – Деві Зельке, 16 хв.; 2:0 – Деві Зельке, 73 хв.)

Після війної перемоги над «Атлетіком» та домашньої – з «Гертою» вірилось: козакам Юрія Вернидуба під силу і «Берлін взяти!».

На жаль, не вдалося. 22-річний німець-тренер (192 см зросту!) ефіопського походження Деві Зельке по одному разу «розписався» у воратах луганчан в кожному з таймів (нагадаємо, що саме він забив і єдиний гол «Герти» у Львові).

У паралельному матчі групи «J» іспанський «Атлетік» мінімально обіграв шведський «Естерсунд» – 1:0.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ГРУПИ «J»:					
М Команда	І	В	Н	П	З:П О
1.«Естерсунд»	4	2	1	1	5:3 7
2.«Зоря»	4	2	0	2	3:5 6
3.«Атлетік»	4	1	2	1	3:3 5
4.«Герта»	4	1	1	2	3:3 4

ЗА ВОРОТАМИ
Юрій ВЕРНИДУБ,
головний тренер «Зорі»:

«Програш – це завжди програш. Це не найкращий наш поєдинок, особливо якщо говорити про перший тайм, коли пропустили швидкий

м'яч. Потім почали грати в те, що хотілося. У другому таймі думав, що буде шанс зірвати рахунок, але безглузд дитяча помилка призвела до того, що пропустили швидкий м'яч. І вже було зрозуміло, що «Герта» свого не упустить».

ПРОДАЖ • ГАРАНТИЯ • СЕРВІС • ДОСТАВКА

- міні-трактори
- сільгосптехніка
- запчастини (магазин)
- доильні апарати

www.minitraktor.ukr
м. Луцьк, вул. Глушець, 55А
тел.: (0332) 24-20-04, 068-989-44-92, 066-150-89-10, 068-005-44-46 (магазин запчастин)

Послуги
гусеничного
екскаватора
15 тонн.
Можемо працювати
в заболочених місцевості

0973860671

ЗАЛІЗОБЕТОННА
огорожа

Доставка +
розвантаження

МЕТАЛЕВІ
•огорожі •ворота

Виготовлення
встановлення

10 років

м. Луцьк, вул. Львівська, 77 Тел. (050) 904-09-38

ВолиньСТАЛЬ
volynstal.com.ua
volynstal@ukr.net

МЕТАЛОЧЕРЕПИЦЯ
МЕТАЛОПРОФІЛЬ

- ЛИСТ ОЦИНКОВАНИЙ (плоский та гофрований)
- МІНІВАТА
- ГІДРО- ТА ПАРОБАР'ЄР
- ВОДОСТІЧНІ СИСТЕМИ

ВІКНА

При купівлі покрівельних матеріалів
ЗНИЖКА до 35%
на металопластикові вікна

с. Боголюби, вул. Набережна, 20
(050) 72 49 777, (097) 91 43 605

будь-які ШИНИ
для Вашої **МАШИНИ**,
TRACTORІВ ТА С/Г ТЕХНІКИ

GRAND SHINA
АКУМУЛЯТОРИ

Луцьк, вул. Дубнівська, 22 б
Тел./факс (0332) 75-76-07, Тел. (0332) 75-76-02
моб. 097-494-77-44 Юрій

VIANOR

- автошини
- акумулятори
- монтаж
- диски
- аксесуари
- та балансування коліс
- заправка шин газом
- сезонне зберігання шин
- ремонт шин, дисків

MIINI-TRAKTOPI
www.minitraktor.com.ua

- Гуртові ціни
- Безкоштовна доставка
- Гарантія

М. Луцьк, вул. Рівненська, 48

(067) 98-917-98,
(050) 55-256-43,
(050) 21-399-31,
(096) 62-626-93

Завтра святкуватиме ювілейний день народження дорога мама, турботлива бабуся, жителька села Привітне Локачинського району
Надія Степанівна ШЧИНЬКО.

Летять літа, мов бистрі води,
І не вернути їх назад.
А нам не віриться сьогодні,
Що вам уже — 70.
Хай нових днів ще буде безліч,
Без ліку щастя і пісень.
Прийміть вітання найщиріші
В цей світливий ювілейний день.
Здоров'я, щастя значимо не на рік,
На все життя бажаємо його широ.
Щоб радісним і довгим був ваш вік
З добрим, любов'ю, спокоєм

і миром.

**З повагою
та любов'ю**
дочки Світлана,
Галина, Любов,
внуки Оксана,
Сергій, Вадим,
Марія, Анна, Дарина.

BITA SEMO!

Ювілейний день народження завтра завітає до хорошої доночки і сестри
Надії Степанівни ШЧИНЬКО

із села Привітне Локачинського району.
У цей святковий світливий день, коли насташ ваш ювілей, ми щиро вас вітаємо, добра і щастя бажаємо.

Хай оминають вас тривоги,
Хай Бог даст щастя на путі.
Хай світла й радісна дорога
Щасливо стелиться в житті.
Тож не старійте і не знайте
В житті ні смутку, ні бід.
У серці молодість плекайте,
Живіть до ста щасливих літ.
Бажаємо світлої радості й сили,
Ласкавої долі, добра і тепла.
Щоб ласку вам слало небесне

світило,

Здоров'ям наповнила
рідна земля.

З любов'ю
мама Федора,
сестри Валя,
Люба, Ліда,
Гая, брат Толя
із сім'ями.

Сьогодні день народження святкує коханий чоловік, люблячий тато, найкращий дідусь

**Олександр Сергійович
МАРИЦЬКИЙ.**

Зичимо міцного здоров'я, довголіття, добробуту, тепла і затишку в родині, щоб майбутні роки залишили у житті тільки світлі спогади, дарували добро, надію і благополуччя.

Бажаємо в житті радості, в справах — мудрості, а в серці — кохання, Божого благословення.

З повагою та любов'ю
дружина Неля, син Андрій, дочка Таня,
невістка Наталія, зять Ігор, внуки Анастасія, Юлія.

60 років спільногоміжівного життя
5 листопада святкуватимуть люблячі, найкращі у світі тато і мама, дідусь і бабуся, неймовірно добре працідусь і прарабусь

**Євген та Євгенія
ОСТАПЮКИ**

із села Пірванче Городоцького району.

Таких слів ніхто не придумав, щоб в них вмістилось щиро все про вас. Ви — добро, порядність, мужність, терпіння і життєва мудрість. Ваше життя — це прекрасний приклад любові, взаємоповаги і взаємодопомоги. Ви батьки, які виховали двох доньок і простелили їм шлях у житті.

Минуло вже 60 років з того часу, як у вашому житті цвіла весна. Стільки прожито і пережито разом, скроні побілила сивина... А в двері стукає ласкава осінь: багата, щедра, справді золота. Як нагорода за любов і мудрість, за ваші в парі прожиті літа. Будьте ви здорові та щасливі, хай спільній шлях ваш довго ще цвіте. А сьогодні хай луна пісня про ваше діамантове весілля!

**З найщирішими
побажаннями
любляча родина.**

ОГОЛОШЕННЯ на заміщення посад

Волинська обласна рада оголошує конкурс на заміщення вакантних посад керівників об'єктів спільноти власності територіальних громад сіл, селищ, міст області:

1. Головного лікаря Волинської обласної інфекційної лікарні.

У конкурсі можуть брати участь громадяни України, які мають повну вищу освіту за напрямом підготовки «Медицина», проходження інтернатури за однією зі спеціальностей медичного профілю з наступною спеціалізацією з «Організації і управління охороною здоров'я» (за наявності), підвищення кваліфікації (курси вдосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо), наявність сертифікатів лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності, стаж роботи за фахом не менше 5 років.

2. Головного лікаря лікувально-профілактичного закладу «Волинський обласний онкологічний диспансер».

У конкурсі можуть брати участь громадяни України, які мають повну вищу освіту за напрямом підготовки «Медицина», проходження інтернатури за однією зі спеціальностей медичного профілю з наступною спеціалізацією з «Організації і управління охороною здоров'я» (за наявності), підвищення кваліфікації (курси вдосконалення, стажування, передатестаційні цикли тощо), наявність сертифікатів лікаря-спеціаліста та посвідчення про присвоєння (підтвердження) кваліфікаційної категорії з цієї спеціальності, стаж роботи за фахом не менше 5 років.

3. Генерального директора Волинського обласного дитячого територіального медичного об'єднання.

У конкурсі можуть брати участь громадяни України, які мають повну вищу освіту за напрямом підготовки «Медицина», післядипломна спеціалізація за фахом «Організація і управління охороною здоров'я», вища кваліфікаційна категорія за лікарською спеціальністю та за фахом «Організація управління охороною здоров'я» (за наявності), стаж роботи за лікарською спеціальністю не менше 10 років та за фахом «Організація управління охороною здоров'я» (за наявності), стажування в органах управління вищого рівня (за наявності).

4. Генерального директора обласного територіального медичного протитуберкульозного об'єднання.

У конкурсі можуть брати участь громадяни України, які мають повну вищу освіту за напрямом підготовки «Медицина», післядипломна спеціалізація за фахом «Організація і управління охороною здоров'я», вища кваліфікаційна категорія за лікарською спеціальністю та за фахом «Організація управління охороною здоров'я» (за наявності), стаж роботи за лікарською спеціальністю не менше 10 років та за фахом «Організація управління охороною здоров'я» (за наявності), стажування в органах управління вищого рівня (за наявності).

За довідками звертатися за телефоном 77-81-36.

Котли ТВЕРДОПАЛИВНІ

КАНАЛІЗАЦІЯ ОПАЛЕНИЯ ВОДОПОСТАЧАННЯ

м. Луцьк, вул. Шевченка, 22

Тел. 050-888-47-16, 098-888-47-55

ЗАПРОШУЄМО НА РОБОТУ ОХОРОННИКІВ ТА ОХОРОННИЦЬ

Метод роботи — стаціонарний та вахтовий.
Заробітна плата висока та своєчасна.
Доїзд до місця роботи (вахта) забезпечує підприємство.
Звертатись за тел.:
067 361 88 59, 067 361 47 27.

СУДОВІ ОГОЛОШЕННЯ

у Луцькому міськрайонному суді Волинської області за адресою: м. Луцьк, вул. Сенатора Левчанівської, 1, каб. № 10 на 11 годину 13 листопада 2017 року в якості відповідача у справі за позовом Пушка Віктора Федоровича до Пушко Наталії Михайлівни про розірвання шлюбу викликається Пушко Наталія Михайлівна.

Відповідач має право подати свої докази чи заперечення проти позову або повідомити про них суд.

У разі неявки відповідача справа буде розглянута у його відсутності.

х х х

Нововолинський міський суд Волинської області викликає як відповідача Шнайдер Ольгу Сергіївну у цивільній справі за позовом Лухти Надії Андріївни до Шнайдер Ольги Сергіївни про визнання особи такою, що втратила право на користування житловим приміщенням.

Судове засідання у справі відбудеться 8 листопада 2017 року о 10 год. 45 хв. у приміщенні Нововолинського міського суду за адресою: м. Нововолинськ, вул. Гагаріна, 14, каб. № 19.

У разі неявки в судове засідання відповідача справа може бути розглянута у його відсутності за наявними у нього доказами.

Крім того, суд роз'яснює відповідачу про причини неявки в судове засідання.

х х х

у Луцькому міськрайонному суді Волинської області за адресою: м. Луцьк, вул. Шевченка, 39, каб. № 102 на 10 год. 10 хв. 13 листопада 2017 року в якості відповідача викликається Гендельман Оксана Орестівна у справі за позовом Гендельмана Вадима Григоровича до Гендельмана Оксани Орестівни про розірвання шлюбу.

Відповідач має право подати свої докази чи заперечення проти позову або повідомити про них суд.

У разі неявки відповідача справа буде розглянута у його відсутності.

ПрАТ «ГІДАВСЬКИЙ ЦУКРОВИЙ ЗАВОД»

терміново запрошує на сезонну роботу чоловіків та жінок. Зарплата робітників — від 5000 до 10000 гривень, лаборантів — від 5000 гривень.

ОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ.

ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ІНВАЛІДІВ.

Гуртожиток.

м. Луцьк. Тел.: 77-25-13; факс: (0332) 76-96-27.

ШЛАКОБЛОКИ (відсівоблоки)

40 x 20 x 20 від 10 грн

40 x 10 x 20 від 8 грн

(0332) 70-85-72,
(050) 512-72-05

ВІБРОБЛОКИ (11 грн/шт) ГАЗОБЛОКИ (985 грн/м³)

від виробника
Організовуємо доставку

Тел.: 066-897-96-96,
067-116-11-44.

Інформація

Соціального захисту

Економіки

Освіти і культури

Фотокореспонденти

ВІДДІЛ РЕДАКЦІЇ

Місцевого самоврядування і сільського життя

Реклами і маркетингу

Листів і з'язків із читачами

Приватних оголошень

Спеціальний кореспондент

Фотокореспонденти

Відповідач

Від

Нерухомість

● Продається приватизований будинок із земельною ділянкою. Є літня кухня, хлів, льох, підсобні приміщення, колодязь. Зручне транспортне сполучення. Ціна договірна (с. Одарди Ківерцівського району). Тел.: 099 61 14 778, 096 30 03 360.

● Продається у с. Сокіл Рожищенського району дерев'яна хата зі всіма пожитками. Є літня кухня з білої цегли, колодязь, приватизована присадибна ділянка (0,22 га). Тел.: (0332) 73-84-27, 050 24 15 094.

● Продається 2-кімнатна квартира в центрі смт Колки Маневичського району. Зроблений косметичний ремонт. Ціна договірна. Тел.: 096 90 36 941, 098 92 47 523.

● Продається половина будинку (2 кімнати, передпокій, кухня, ванна) в центрі м. Рожище. Зроблений евроремонт, усі зручності. Є земельна ділянка (4 сотки). Тел.: 066 00 18 595.

● Продається новий будинок (80 кв. м) у с. Все-володівка (7 км від Луцька). Проведений газ, усі зручності, є сад, льох, хлів, гараж, 50 соток землі. Тел.: 067 13 55 063, 066 73 29 160.

● Продається садиба в центрі смт Ратне. Є газифікований будинок, земельна ділянка, прибудинкові споруди. Ціна договірна. Тел.: 095 69 79 199, 097 82 67 418.

● Продається в с. Сільце Горохівського району будинок (96 кв. м, 4 кімнати, газ, світло, 2 котли, веранда). Є літня кухня, гараж, садок, земельна ділянка (0,4 га). Ціна договірна. Тел. 097 41 73 639.

● Терміново у Любомльському районі продається цегляний будинок під розбір (є літня кухня, хліви). Недорого. Тел. 098 34 54 149.

● Продається дерев'яний газифікований будинок (60 кв. м) у смт Голоби Ковельського району. Є газифікована літня кухня, надвірні споруди, 15 соток приватизованої землі. Тел.: 096 50 75 827, 095 91 69 999.

● Продається будинок у с. Усичі Луцького району. Є сарай, гараж, підваль, приватизована земля (20 соток), садок, поряд — ліс. Ціна договірна. Тел. 098 38 89 981.

● Продам у Луцьку квартиру (43 кв. м, новобудова, 4-й поверх, індивідуальне опалення). Ціна смт 350 000 грн. Тел. 066 66 06 303.

● Продається у м. Любомль на вул. 1 Травня дерев'яний будинок (3 кімнати, є літня кухня, гараж, хлів, льох, земельна ділянка 13 соток). Ціна договірна. Тел.: 093 00 80 392, 099 55 59 492.

● Продається земельна ділянка під забудовою (с. Маяки Луцького району). Тел. 095 12 58 516.

● Недорого продається земельна ділянка (0,25 га) під забудовою у с. Копачівка Рожищенського району. Є усі документи. Тел. 067 74 40 542.

● Продається земельна ділянка (0,55 га) під забудовою у с. Борщів Ківерцівського району. Тел. 066 62 97 823, 097 85 54 819.

● Продається земельна ділянка (12 соток) під забудовою у с. Прилуцьке Ківерцівського району. Тел.: 050 68 74 168, 097 46 24 746, 050 70 70 184.

● Продається земельна ділянка (0,31га) під забудовою. На ділянці побудована тимчасівка (52 кв. м), є газ, вода, електрика, гараж, сарай, садок. Можливість підключення інтернету. Ціна договірна. Зручний доїзд (с. Липини). Тел. 066 15 88 690.

АВТОРИНОК

● Продається автомобіль ВАЗ-2107, 1995 р.в., газ/бензин. Тел. 066 22 12 032.

● Продається автомобіль «Рено Кенго», 2008 р.в., сірий металік, титанові диски, кондиціонер, пасажир, хороший стан, один власник. Тел.: 099 77 92 191, 098 32 13 360.

● Продаються автомобілі ГАЗ-51 та «Жигулі». Тел. 067 90 83 533, 093 81 86 425.

● Куплю автомобіль у будь-якому стані. Тел. 096 23 80 457.

● Куплю автомобіль у будь-якому стані (на українській реєстрації, нерозмитнений, можливо після ДТП, кредитний, розкомплектований, проблемний). Тел.: 099 73 74 388, 098 91 93 799.

● Продається мотоцикл ІЖ «Планета-4» (з коляскою) у добром стані. Тел.: 097 46 98 081, 099 71 95 776.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Продам: трактори МТЗ-82, Т-25, дискові сівалки, дискові борони, плуг (3-25), буряковий комбайн «Штолль-100». Тел. 098 95 90 058.

У ЦЕНТРІ СТАРОЇ ВИЖІВКИ ТЕРМІНОВО ПРОДАЄТЬСЯ ДВОКІМНАТНА КВАРТИРА. Ціна — договірна. Тел.: 098 43 681 98, 095 862 12 42.

Договір дарування частки приміщення за адресою: м. Луцьк, вул. Овочева, 3, посвідчений 23.12.2004 р. приватним нотаріусом Луцького міського нотаріального округу Грабовського С.В. (реєстраційний номер № 3015) на ім'я Шелес Юрій Давидович, вважати втраченим.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ
ТЕЛ. 72-39-32 E-mail: volyn10@i.ua

Повідомляємо читачам, що ціна приватного оголошення у газеті «Волинь-нова» — **25 гривень за одне найменування + 5 гривень, якщо ви бажаєте розмістити на нашому сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети».** Вартість оголошень про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **70 гривень за один раз публікації + 15 грн (за сайт).** Вартість оголошення про послуги — **70 гривень + 15 (за сайт).** Оголошення, які виділені рамкою **+ 25 грн (за сайт + 25).** Вартість оголошення про згубу — **25 грн + 5 (за сайт).** Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

● Продається прес-підбирач «Джон Дір-330» у доброму стані. Тел. 097 97 48 617.

● Продається трактор МТЗ-80, 1993 р. в., не перепарбований, у доброму стані. Тел.: 067 15 35 752, 098 97 70 546.

● Продається трактор Т-25, 1992 р. в., 1200 мото/год. (або обміняю на МТЗ-80, 82). Розгляну будь-які пропозиції. Тел.: 067 15 35 752, 098 97 70 546.

● Продам: трактори МТЗ-80 (з буряконавантажувачем), МТЗ-82.1 (2015 р. в., привезений з Польщі, на Україні не працював). Тел. 097 85 63 041.

● Продається комбайн СК-5 «Нива», 1984 р. в., у робочому стані (запчастини додаються). Недорого. Тел. 096 21 90 802.

● Продам: трактор МТЗ-80, задній міст МТЗ, підправач буряків, диск коліс ПТС-4. Тел. 095 52 04 041.

● Продається прес-підбирач «Велгер-41» у доброму стані. Ціна договірна. Тел. 095 18 65 543.

● Продається трактор Т-40 АМ (є причіп 2 ПТС-4 на кругу). Терміново. Тел. 096 87 84 927, 095 39 07 253.

● Продається трактор Т-25 у доброму стані (привезений з Польщі). Тел.: 050 28 69 222, 097 14 20 540.

● Продається трактор МТЗ у робочому стані та зернозбиральний комбайн «Клаас Консул». Тел.: 068 76 82 884, 068 91 93 475.

● Продається мототрактор «Скаут Т-15» (Горохівський район). Тел. 098 82 47 780.

● Куплю трактор МТЗ у будь-якому стані. Тел. 095 22 40 102.

● Продається трактор Т-25 (з кабіною), нова задня гума. Недорого. Тел. 096 53 11 473.

● Куплю трактор Т-25 у будь-якому стані. Тел. 066 36 50 426.

● Продається нова решетна віялка. Тел. 066 71 51662.

● Продається трактор Т-40, 1992 р. в., у дуже доброму стані, є плуг, нова гума. Недорого. Тел. 096 80 48 733.

● Терміново продається трактор ЮМЗ-6 АКЛ у дуже доброму стані. Недорого. Тел. 096 72 22 134.

● Продам: культиватор (шир. — 4,2 м, важкі та легкі борони), 4-рядна картоплесаджалка, сівалка бурякова (12-рядна), лійка для мінеральних добрив, обприскувач (800 л). Тел. 066 92 64 084.

● Продається трактор Т-25, 1985 р. в., у доброму стані, 4400 мото/год. (на Україні 1300 мото/год.), є плуг (польського виробництва). Тел.: 097 46 98 081, 099 71 95 776.

● Продам: сівалки кінні та тракторні (15, 17, 22, 26, 28 анкерів, «Сімула», «Нортен», «Амазонка» з двома коморами), копачки («Кухман» на дві шмиги, «Шмутцер», «Кромаг»), комбайн «Хасія». Тел.: 096 85 85 455, 098 11 67 547.

● Продається недорого трактор Т-25 (привезений з Польщі). Тел.: 066 34 56 267, 098 64 06 233.

● Продається трактор Т-40 АМ у дуже доброму стані. Тел.: 098 64 06 233, 066 34 56 267.

● Продається трактор Т-25 (привезений з Польщі) у доброму стані. Недорого. Тел.: 096 42 90, 067 77 09 829.

● Продається трактор Т-25 у доброму робочому стані (є вибір). Доставлю по області безкоштовно. Тел.: 066 47 09 124, 097 12 77 234.

● Продам трактор Т-25 (привезений з Польщі) у дуже доброму стані. Тел. 099 24 68 946.

● Продається недорого трактор Т-40 АМ, 1992 р. в., у дуже доброму стані. Тел.: 066 47 09 124, 097 12 77 234.

● Продам міні-трактори (японського виробництва): «Кубота», «Янмар», «Сеекі», «Хіномото», «Мітсубісі» (від 17 до 80 к/сил). Повний

пакет документів, без використання в Україні (фреза у подарунок). Можлива доставка. Тел.: 097 76 27 586, 050 56 17 800, 096 74 51 932.

● Продається різна с/г техніка: дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картоплесаджалки, картоплекопачки, сівалки, сінограбарки, розкидачі міндорбив, косарки роторні, грунтофрези, сортувальні столи для картоплі, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 067 47 87 264, 095 81 59 912, 096 34 46 777.

● Продаються трактори Т-25, МТЗ, зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі, сіджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайн, фронтальний навантажувач до МТЗ, телескопічні навантажувачі, гноєрозкидачі, шпагат «Юта», грунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердоливні котли «DEFRO». Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

● Продаються: трактори Т-25, МТЗ, зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі, сіджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайн, фронтальний навантажувач до МТЗ, телескопічні навантажувачі, гноєрозкидачі, шпагат «Юта», грунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердоливні котли «DEFRO». Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

● Продаються трактори Т-25, МТЗ, зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі, сіджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайн, фронтальний навантажувач до МТЗ, телескопічні навантажувачі, гноєrozкидачі, шпагат «Юта», грунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердоливні котли «DEFRO». Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

● Продаються трактори Т-25, МТЗ, зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі, сіджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайн, фронтальний навантажувач до МТЗ, телескопічні навантажувачі, гноєrozкидачі, шпагат «Юта», грунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердоливні котли «DEFRO». Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

● Продаються трактори Т-25, МТЗ, зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі, сіджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайн, фронтальний навантажувач до МТЗ, телескопічні навантажувачі, гноєrozкидачі, шпагат «Юта», грунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердоливні

■ З роси і води!

Ольга Дементіївна у день свого ювілею мала що розповісти міському голові Берестечка Валентині Залевській про свою долю і про свої успіхи.

У 90 ЛІТ ЩОДНЯ ЧИТАЄ БІБЛЮ І ПРЕСУ

Поважний ювілей жителька Берестечка Ольга Дементіївна Занічковська зустріла у перший день листопада. Ця жінка – найстарша мешканка містечка, тож приймала вітання не лише від турботливої родини – від себе особисто, від виконавчого комітету, депутатського корпусу Берестечківської міської ради, усієї територіальної громади пані Ольгу щиро здоровила міський голова Валентина Залевська

Олена ФІРКОВСЬКА

Ювілярка ж, втішена на такою шаною, дякувала за неї гостям, внукові Миколі і його дружині Аллі – за свою дбайливу доглянуту старість, Богові – за дарований вік. І хоч уже не слухаються ноги, зате яка у бабці Олі ясна пам'ять! Люди кажуть, як стане щось розповідати про своє життя, то до дрібниць розкаже, що було ще в дитинстві. І очам довгожительки позаздрять значно молодші за неї: вона й досі без окулярів читає дрібний шрифт Біблії! А листоншу виглядає, щоб першою дінатися всі новини, перечитати статті для душі. Для цього улюбленого заняття багато років тому обрала газети «Волинь-нова», «Горохівський вісник» і «Моя сповідь».

Читає пані Ольга багато. Може тому, що в дитинстві було не до цього, хоч дуже хотілося книжок. Удома ж сім'я любила Шевченків «Кобзар», і про це знала молодь, тягнулася вервечкою до хати, щоб гуртом послухати віршовані рядки Пророка.

– В один із таких вечорів у 1940-му році більшовики арештували старшого брата і його друзів. Тоді нашу і ще вісім родин вивезли в Казахстан, – пригадує пані Ольга.

Серед чужих людей українцям виживати було надзвичайно важко. Не мали що їсти, тож навіть діти мусили

медичне училище. Загалом трудового стажу у ювілярки – 46 років, 23 з них віддала праці в Берестечківській районній лікарні, 20 – у Берестечківському тубдиспансері.

Свого часу вродлива і сочна вдачею Оля зустрілася з коханням. Зі своїм Петром народила і виростила двох синів. Старший Леонід із сім'єю живе в Москві, Сергій – із нею, в отчому домі.

У домашній скарбничці Ольги Занічковської чимало державних нагород: медалі «Ветеран праці», «50 років Перемоги у Великій Вітчизняній війні», «За доблесну

Улюблена книга Ольги Занічковської – «Бій під стінами храму», подарована автором-горохівчанином Петром Боярчуком – власним кореспондентом газети «Волинь-нова» (на жаль, уже покійним).

ли працювати. Сестра влаштувалася дояркою, а Оля, закінчивши 7 класів, стала різнопрофесійно в тамтешньому господарстві.

На чужині помер від тифу батько, а їй пощастило самотужки дістатися в Україну. Земля була рідною, а ось люди... Хоча люди траплялися на її шляху різні: одні робили все, щоб вона не змогла отримати на батьківщині прописку, інші пожертували кімнатою, щоб мала дах над головою, адже в конфіскованій рідній хаті оселився міліціонер... Пощастило і з тими, з ким довелося працювати. Влаштувалася у Берестечківську районну лікарню. Зауваживши, що санітарка з цікавістю придивляється до роботи лаборантів, головний лікар направив її на восьмимісячні курси медсестер, згодом закінчила і Вінницьке

працю», пам'ятний знак «50 років визволення України». Але найбільшими коштовностями мудра Берегінья вважає книги, улюблена з яких – «Бій під стінами храму», подарована автором-горохівчанином Петром Боярчуком – залуженим журналістом України, власним кореспондентом газети «Волинь-нова» (на жаль, уже покійним).

Чим іще дорожить, розмінявши 10-й десяток літ? Молитвою, присвячуючи їй чотири години щодня! Ольга Дементіївна схвалює, що у польській школі, якої закінчила чотири класи, жоден день не минав без молитви. Чого просить у Творця на життєвій висоті? Щоб до такої ж завдяки вірі в душі зійшла кожна людина, злагоди і достатку в родинній світлиці, миру в рідній Україні. ■

2447 гривень – розмір середньої пенсії в Україні. Середня надбавка, яку отримали пенсіонери до «старих» виплат, становить 560 гривень. Такі дані наводить Мінсоцполітики.

А ось Державний комітет статистики стверджує, що середня зарплата в Україні зараз сягає 6 847 гривень, мінімальна – 3 200. Як обіцяє уряд, з 1 січня 2018 року мінімальна зарплата в Україні зросте до 3 723 гривень.

■ Читаймо книжку разом!

Вчителька-інопланетянка з Волині

Розділи з роману «Щоденники Ієрихар»

Продовження. Початок у «Волині-новий» за 21, 23, 26, 28 вересня, 3, 5, 7, 10, 12, 17, 19, 21, 26, 28 жовтня, 2 листопада

Володимир ЛІС

16 ліюмена

Мені було добре в тілі Оберіхіфона. Я відключила всі свої рецептори. Всі регулятори й контактні частини із зовнішнім світом. Я чула про можливість такого несподіваного розчинення назавжди за бажанням одного із закоханих. Він може вийти в іншого, повністю розчинитися – і буде вже тільки одна істота, одна особа.

У нашому випадку – Оберіхіфон.

Як мені було добре в тілі Оберіхіфона! Блаженство! Вищий стиль! Це не можна навіть описати, що я почувала.

А потім... Потім несподівано виник біль. Біль саме в моєму тілі. Іультразвук – крик. Різкий і нестерпний.

Наче кричала я розpacливо, безнадійно. Ні, десятки, сотні «я» – ось тaka була сила крику.

І я... Я почала виходити з тіла Оберіхіфона. Коли вийшла – біль зник.

– Кохана, тобі було погано? – спитав Оберіхіфон.

– Ні, що ти, дуже добре.

Я сказала це і подумала, що нам, трамедіонцям, не властиво обдурувати. Це суто неміонська, земна властивість. Ось, я дожилася! Але... В душі чомусь не було сорому. І тривоги. Виходило, що я зовсім не хотіла розчинитися в Оберіхіфоні. Я втікала... Втікала... Невже від самої себе? Ієрихар втікає від Ієрихара! Знову суто земна властивість.

– Мій любий, – сказала я Оберіхіфону. – Наше остаточне поєднання буде таки на святі квітів, під час свята радості.

Я відчула потужні імпульси щастя, що йшли від Оберіхіфона.

Якби я була землянкою, Світлана – в мене по щоках, напевне, текли б слізози. От тільки... Щастя чи розпачу?

Раптом мое тіло пронизав біль. Навіть не біль, а дуже дивний сигнал. Переді мною, зовсім поряд, з'явилось обличчя Світлани. Потім її постать.

Вона щось казала, щось казала свою земною, неміонською мовою. Я хотіла запитати, що ж вона каже, але тут зрозуміла, що саме.

– Запитай, – з болем вимовляла Світлана. – Запитай...

Я підключила всі частини моого тіла, з'єдналася з моїм інформаційним технічним блоком – апаратом особливої допомоги при вирішенні складних проблем.

І він підказав, що ж треба запитати в Оберіхіфона.

– Скажи, будь ласка, – промовила я, і мій мелодійний голос залунав раптом так глухо, наче йшов із не знати якої далечини. – Скажи мені, любий Оберіхіфоне, ти маєш можливість спостерігати за всім, що відбувається зі мною в образі Світлани?

– Hi, звичайно, – відповів Оберіхіфон. – Ми фіксували психофізичні імпульси, логіку й моти-

вацію тих чи інших вчинків, які робила та землянка Світлана. Ти мала на увазі візуальні зображення?

– Так.

– Коли виникали якісь питання після доповіді компадіона, то могли відтворити, але переважала психогенна інформація, тобто аналіз на психічному й генному рівнях, звичайно, з моральним аспектом. Але чому ти про це запитала?

Я не відповіла Оберіхіфону. Виникли і зникли, як спалах, якісь картинки. Світлана, ще зовсім молода,

Як мені було добре в тілі Оберіхіфона! Блаженство! Вищий стиль! Це не можна навіть описати, що я почувала.

дівчинка по-земному, з кимсь кохається. По-іншому, земному. Але... Але перед тим її... Її змушують до цього. Спливає й гасне дивне слово «інтернат». Мені чомусь... Ні, не боляче, не... не огидно, не прикро, а наче... Незатишно, ось я мені. Хоч чужий ніби стоїть за мною, але його не бачу. Я хочу запитати у Світлани, що означає це слово, але її образ уже зник. Я стою поруч з Оберіхіфоном, моїм коханим, справжнім коханим, в якому я розчиняюся під час нашого трамедіонського свята радості.

РОЗДІЛ ЧЕТВЕРТИЙ ПОВЕРНЕННЯ

28 жовтня

Учора я повернулася до Загорян. Село вже геть огорнула темрява, коли я вийшла з маршруту. Я йшла, дихала селом (саме так – дихала селом), хоч і здивувалася, що так похолодало, і відчувала велику радість. Я здорована, здорована і все.

Господи, що було потім, коли я ступила до рідної хати. Гоголь відпочиває у зображеній німої сцени.

Потім сцена – Петро, Ігор, Іринка, вона ж Іруся – розпадається.

Петро:

– Де ти була? Де ти була?

Іринка (кидається і припадає до моїх ніг):

– Ти жива, жива, матусю.

Ігор силкуються щось сказати і не може, у нього на очах слізози.

– У чому річ? – питаю я. – Я була в Луцьку – ви це добре знаєте. Що сталося, доки я їздila?

– Що сталося?! Ти питаєш, що сталося?

Петро явно сам не свій. Геть трусиється, бідолашний.

– Так, що сталося?

– Де ти була цих два тижні?

– Два тижні? Яких два тижні?

Я нічого не розумію. Вони наче знуваються наді мною. Враз мій погляд падає на настінний календар. Ні, я, очевидно, підсвідомо пошукала його очима і знайшла. ■

Продовження в наступному номері